

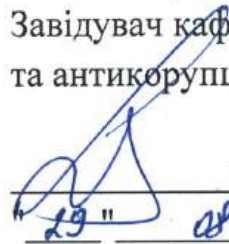
**ПРАТ «ВНЗ «МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ
ПЕРСОНАЛОМ»**

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
ІМЕНІ КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО**

Кафедра правоохоронної та антикорупційної діяльності

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Завідувач кафедри правоохоронної
та антикорупційної діяльності

Володимир ЗАРОСИЛО

29 " 08 2025р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ»

Галузь знань: **26 Цивільна безпека**

Спеціальність: **262 Правоохоронна діяльність**

Освітній рівень: **другий (магістерський) рівень**

Освітня програма **«Правоохоронна діяльність»**

Київ 2025

Робоча програма з навчальної дисципліни «Забезпечення публічного порядку» для здобувачів вищої освіти освітньої програми «Правоохоронна діяльність» спеціальності 262 Правоохоронна діяльність

Розробник:

Євдокимов Дмитро Андрійович - професор кафедри теорії держави і права та конституційного права, доктор філософії в галузі права.

(підпис)

Дмитро ЄВДОКИМОВ

Робочу програму погоджено:

Гарант освітньої програми «Правоохоронна діяльність»

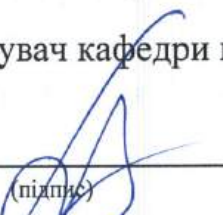

(підпис)

Олександр САВКА

Робочу програму розглянуто та схвалено на засіданні кафедри правоохоронної та антикорупційної діяльності

Протокол № 1 від « 29 » 08 2025 року

Завідувач кафедри правоохоронної та антикорупційної діяльності

(підпис)

Володимир ЗАРОСИЛО

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика дисципліни за формами навчання	
	очна (денна)	заочна
Вид дисципліни (обов'язкова чи вибіркова)	обов'язкова	
Мова викладання	українська	
Загальний обсяг у кредитах ЄКТС / годинах	4/120	4/120
Курс	1	1
Семестр	1	1
Кількість змістових модулів	1	1
Обсяг кредитів із розподілом за семестрами	4	4
Обсяг годин, у тому числі:		
- Аудиторні	40	4
- Лекційні	24	2
- Семінарські / Практичні	16	2
- Лабораторні	-	-
Самостійна робота, год	80	116
Форма семестрового контролю	залік	

Мета і завдання вивчення навчальної дисципліни

Предметом вивчення дисципліни є сучасні проблеми забезпечення публічного порядку, які існують як на законодавчому рівні так і на рівні практики його застосування, діяльність правоохоронних органів, прокуратури і суду, а також правовідносини, що виникають у зв'язку з забезпеченням публічного порядку.

Метою вивчення навчальної дисципліни є отримання здобувачами вищої освіти глибоких теоретичних і практичних знань перш за все щодо практичного застосування законодавства у сфері публічного порядку та публічної безпеки; вироблення у студентів вміння визначати та вивчати сучасні проблеми у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки, аналізувати їх та висловлювати власну думку щодо причин і варіантів вирішення цих проблем. Крім того метою є формування практичних навичок правильного застосування

законодавства України у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки.

Основними **завданнями** вивчення навчальної дисципліни є:

1. формування знань щодо законодавчих і теоретичних проблем у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки;
2. набуття здатності до абстрактного мислення, аналізу та синтезу при оцінці основоположних позицій дослідників щодо перспектив вирішення сучасних проблем у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки;
3. формування навичок застосування норм та інститутів законодавства, а також практики його застосування;
4. розвиток правової свідомості та формування правової культури.

Пререквізити навчальної дисципліни. Кримінальне право, Кримінологія, Кримінальний процес, Криміналістика, Кримінально-виконавче право, Теорія держави і права, Конституційне право, Адміністративне право, Теорія оперативно-розшукової діяльності, Правоохоронні органи України

Постреквізити навчальної дисципліни. Актуальні проблеми кримінального процесу, Актуальні проблеми розслідування кримінальних правопорушень, Актуальні проблеми механізму захисту прав людини.

Компетентності та результати навчання за освітньою програмою

Інтегральна компетентність	Формування здатності розв'язувати задачі інноваційного характеру у сфері права, що передбачає застосування правових доктрин, правових принципів, норм права, яка характеризується комплексністю та невизначеністю умов, забезпечено всією навчальною дисципліною у її сукупності.
Загальні компетентності	ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу. Забезпечено темами навчальної дисципліни Тема 1. Поняття публічного порядку Формує вміння: <ul style="list-style-type: none">• абстрактно осмислювати правові категорії;• відмежовувати «публічний порядок» від суміжних понять (публічна безпека, громадський

порядок);

- аналізувати доктринальні підходи.

Тема 2. Зміст публічної безпеки і порядку

Розвиває:

- системне бачення структури явища;
- аналіз складових елементів;
- синтез різних підходів до визначення.

Тема 7. Законодавство у сфері забезпечення публічного порядку та його застосування

Передбачає:

- аналіз нормативних актів;
- співставлення норм;
- узагальнення практики застосування.

8. Законність у діяльності правоохоронних органів

Формує:

- критичне мислення;
- оцінку відповідності діяльності органів принципу верховенства права;
- синтез теорії та практики.

Тема 11. Діяльність правоохоронних органів зарубіжних країн

Найкраще розвиває:

- порівняльний аналіз;
- узагальнення міжнародного досвіду;
- формування власних висновків щодо імплементації.

Тема 12. Основні проблеми у сфері забезпечення публічного порядку

Безпосередньо формує:

- аналітичне мислення;
- виявлення причинно-наслідкових зв'язків;
- формування пропозицій щодо вдосконалення.

ЗК7. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

Забезпечується темами

Тема 1. Поняття публічного порядку

Розвиває здатність адаптуватися до змін у правовій практиці та актуальних викликах в

суспільстві, оскільки «публічний порядок» може змінюватися залежно від соціальних, політичних та економічних умов.

Тема 2. Зміст публічної безпеки і порядку

Адаптація до нових викликів у сфері публічної безпеки. Правоохоронці повинні швидко реагувати на зміни в соціальному середовищі та ефективно змінювати свої методи.

Тема 5. Національна поліція як головний орган забезпечення публічного порядку та публічної безпеки

Здатність Національної поліції адаптуватися до нових ситуацій (приклад: реагування на зміни в суспільній ситуації, на нові види злочинності або катастрофи).

Тема 6. Національна гвардія України та її участь у забезпеченні публічного порядку

Адаптація до нових умов безпеки, таких як кризові ситуації, надзвичайні ситуації, зовнішні загрози тощо. Важливою є здатність Національної гвардії швидко реагувати на зміну обстановки та виконувати завдання в умовах нестабільності.

Тема 9. Методи діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки

Здатність змінювати методи в залежності від ситуації, наприклад, застосування нових технологій або змін у законодавстві. Важливою є адаптація під сучасні реалії.

Тема 12. Основні проблеми у сфері забезпечення публічного порядку на сьогодні

Дослідження нових проблем і загроз, які з'являються в суспільстві, сприяє здатності адаптуватися до змін, які можуть вимагати швидких та нестандартних рішень.

Тема 11. Діяльність правоохоронних органів зарубіжних країн у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку та використання їх досвіду в Україні

Адаптація досвіду міжнародних органів до специфіки України, що вимагає здатності враховувати нові підходи та інтегрувати їх у вітчизняну практику.

ЗК8. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

Тема 7. Законодавство у сфері забезпечення публічного порядку та його застосування

Формує вміння:

- аналізувати норми права;
- правильно їх тлумачити;
- приймати рішення з урахуванням юридичних підстав та практики застосування.

Тема 8. Законність у діяльності правоохоронних органів

Розвиває здатність:

- оцінювати правомірність дій;
- приймати рішення відповідно до принципу верховенства права;
- визначати межі повноважень.

Тема 9. Методи діяльності правоохоронних органів

Передбачає:

- вибір адекватного способу реагування;
- оцінку ризиків;
- обґрунтування доцільності застосування певних заходів.

Тема 10. Відповідальність громадян за порушення у сфері публічного порядку

Формує навички:

- кваліфікації правопорушень;
- визначення виду юридичної відповідальності;
- прийняття процесуальних рішень.

Тема 12. Основні проблеми у сфері забезпечення публічного порядку на сьогодні

Розвиває:

- оцінку альтернативних підходів;

	<ul style="list-style-type: none"> • формування аргументованих пропозицій; • ухвалення управлінських рішень у складних умовах. <p>ЗК10. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт</p> <p>Тема 8. Законність у діяльності правоохоронних органів</p> <p>Формує вміння:</p> <ul style="list-style-type: none"> • оцінювати відповідність дій вимогам законодавства; • контролювати дотримання принципів законності; • аналізувати якість правозастосування. <p>Тема 7. Законодавство у сфері забезпечення публічного порядку та його застосування</p> <p>Розвиває:</p> <ul style="list-style-type: none"> • здатність оцінювати правильність застосування норм; • перевіряти обґрунтованість рішень; • аналізувати практику реалізації законодавства. <p>Тема 9. Методи діяльності правоохоронних органів</p> <p>Передбачає:</p> <ul style="list-style-type: none"> • оцінку ефективності застосованих методів; • вибір найбільш результативних форм і способів діяльності; • удосконалення організаційних процесів. <p>Тема 12. Основні проблеми у сфері забезпечення публічного порядку на сьогодні</p> <p>Формує:</p> <ul style="list-style-type: none"> • виявлення недоліків у практичній діяльності; • аналіз причин неефективності; • розробку рекомендацій щодо підвищення якості роботи.
<p>Спеціальні (фахові/предметні) компетентності</p>	<p>СК2. Здатність забезпечувати законність та правопорядок, безпеку особистості, суспільства, держави в межах виконання своїх посадових обов'язків.</p>

Тема 2. Зміст публічної безпеки і порядку
Формує розуміння сутності безпеки особи, суспільства і держави як об'єкта службового захисту.

Тема 3. Правоохоронні органи, які забезпечують охорону публічного порядку

Дозволяє визначити систему суб'єктів забезпечення правопорядку та їх компетенцію.

Тема 5. Національна поліція України як головний орган забезпечення публічного порядку та публічної безпеки

Безпосередньо формує знання про:

- повноваження поліції;
- механізми забезпечення прав і свобод людини;
- практичні аспекти охорони правопорядку.

Тема 6. Національна гвардія України та її участь у забезпеченні публічного порядку

Розкриває особливості забезпечення безпеки в умовах підвищених загроз і надзвичайних ситуацій.

Тема 7. Законодавство у сфері забезпечення публічного порядку та його застосування

Формує здатність діяти відповідно до норм права та забезпечувати законність у практичній діяльності.

Тема 8. Законність у діяльності правоохоронних органів

Є ключовою темою, оскільки забезпечує:

- дотримання принципу верховенства права;
- запобігання перевищенню повноважень;
- гарантування прав і свобод громадян.

Тема 9. Методи діяльності правоохоронних органів

Передбачає вибір законних та пропорційних заходів впливу для підтримання правопорядку.

Тема 10. Відповідальність громадян за порушення у сфері публічного порядку

Формує навички правильної кваліфікації правопорушень та притягнення до юридичної відповідальності.

СК9. Здатність обирати оптимальні методи й засоби забезпечення публічної безпеки і порядку.

Тема 9. Методи діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки

Ключова тема, оскільки формує:

- розуміння форм і методів адміністративної діяльності;
- критерії вибору заходів примусу;
- принципи пропорційності, необхідності та ефективності.

8. Законність у діяльності правоохоронних органів
Забезпечує:

- вибір лише правомірних засобів впливу;
- недопущення перевищення повноважень;
- дотримання прав і свобод людини під час застосування заходів.

Тема 7. Законодавство у сфері забезпечення публічного порядку та його застосування

Формує здатність:

- орієнтуватися в нормативній базі;
- визначати правові підстави застосування конкретних заходів;
- обґрунтовувати вибір способу дії.

Тема 5. Національна поліція України як головний орган забезпечення публічного порядку

Розкриває практичні механізми:

- застосування превентивних заходів;
- реагування на правопорушення;
- використання спеціальних засобів.

Тема 6. Національна гвардія України та її участь у забезпеченні публічного порядку

Формує здатність:

- обирати тактику дій у складних і кризових умовах;
- застосовувати силові та спеціальні засоби відповідно до ситуації.

СК13. Здатність у передбачених законом

випадках застосовувати засоби фізичного впливу, спеціальні засоби, тактичні прийоми під час службової діяльності в разі отримання інформації чи безпосереднього виявлення ознак правопорушення перебуваючи на місці події та в інших службових ситуаціях.

Тема 9. Методи діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки

Ключова тема, оскільки охоплює:

- види заходів примусу;
- тактичні прийоми дій на місці події;
- алгоритм реагування на правопорушення;
- критерії необхідності та пропорційності застосування сили.

Тема 8. Законність у діяльності правоохоронних органів

Формує здатність:

- застосовувати фізичну силу і спеціальні засоби виключно на законних підставах;
- дотримуватися принципів необхідності, пропорційності та мінімізації шкоди;
- уникати перевищення повноважень.

Тема 7. Законодавство у сфері забезпечення публічного порядку та його застосування

Забезпечує знання:

- правових підстав застосування заходів фізичного впливу;
- порядку документування та процесуального оформлення дій;
- меж службових повноважень.

Тема 5. Національна поліція України як головний орган забезпечення публічного порядку

Безпосередньо пов'язана з:

- порядком застосування фізичної сили;
- використанням спеціальних засобів;
- тактикою дій нарядів поліції при виявленні правопорушення.

	<p>Тема 6. Національна гвардія України та її участь у забезпеченні публічного порядку</p> <p>Формує компетентність щодо:</p> <ul style="list-style-type: none"> • застосування сили під час масових заходів; • дій у кризових та надзвичайних ситуаціях; • використання спеціальних засобів у межах визначених повноважень.
--	--

Результати навчання

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми, здобувачі вищої освіти мають досягти таких *результатів навчання*:

РН1. Зрозуміло і недвозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію до фахівців і нефахівців, зокрема, під час публічних виступів, дискусій , проведення занять.

1. Поняття публічного порядку

Здобувач освіти повинен:

- знати сутність та ознаки публічного порядку;
- розмежовувати поняття «публічний порядок» і «публічна безпека»;
- аналізувати наукові підходи до визначення категорії публічного

порядку.

2. Зміст публічної безпеки і порядку

Здобувач освіти повинен:

- визначати складові публічної безпеки;
- характеризувати об'єкти захисту (особа, суспільство, держава);
- пояснювати взаємозв'язок безпеки та правопорядку.

3. Правоохоронні органи, які забезпечують охорону публічного порядку

Здобувач освіти повинен:

- визначати систему суб'єктів забезпечення публічного порядку;
- розмежовувати їх повноваження;
- аналізувати функції та компетенцію органів.

4. Законодавство у сфері діяльності правоохоронних органів

Здобувач освіти повинен:

- орієнтуватися в нормативно-правовій базі;
- визначати правові підстави діяльності правоохоронних органів;
- застосовувати норми законодавства у типових ситуаціях.

5. Національна поліція України як головний орган забезпечення публічного порядку

Здобувач освіти повинен:

- характеризувати завдання та повноваження поліції;
- визначати порядок застосування превентивних заходів;
- оцінювати діяльність поліції щодо забезпечення прав і свобод людини.

6. Національна гвардія України та її участь у забезпеченні публічного порядку

Здобувач освіти повинен:

- визначати повноваження НГУ у сфері охорони порядку;
- пояснювати особливості її участі у надзвичайних ситуаціях;
- розмежовувати компетенцію НГУ та поліції.

7. Законодавство у сфері забезпечення публічного порядку та його застосування

Здобувач освіти повинен:

- тлумачити норми права у сфері публічної безпеки;
- застосовувати законодавство до конкретних ситуацій;
- обґрунтовувати прийняті рішення з посиланням на норми права.

8. Законність у діяльності правоохоронних органів

Здобувач освіти повинен:

- пояснювати принципи законності та верховенства права;
- оцінювати правомірність дій посадових осіб;
- запобігати перевищенню службових повноважень.

9. Методи діяльності правоохоронних органів

Здобувач освіти повинен:

- класифікувати методи адміністративної діяльності;
- визначати правові підстави застосування заходів примусу;
- обирати оптимальні засоби забезпечення публічної безпеки.

10. Відповідальність громадян за порушення у сфері публічного порядку

Здобувач освіти повинен:

- кваліфікувати правопорушення у сфері публічного порядку;
- визначати вид юридичної відповідальності;
- складати проекти процесуальних документів (у межах компетенції).

11. Діяльність правоохоронних органів зарубіжних країн

Здобувач освіти повинен:

- аналізувати моделі забезпечення публічної безпеки в інших державах;
- здійснювати порівняльно-правовий аналіз;
- формулювати пропозиції щодо використання міжнародного досвіду в Україні.

12. Основні проблеми у сфері забезпечення публічного порядку на сьогодні

Здобувач освіти повинен:

- визначати актуальні виклики у сфері безпеки;
- аналізувати причини проблем;
- розробляти пропозиції щодо вдосконалення діяльності правоохоронних органів.

РН2. Координувати діяльність суб'єктів забезпечення публічної безпеки і порядку, а також здійснювати взаємодію з представниками інших органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, громадськістю з питань правоохоронної діяльності.

3. Правоохоронні органи, які забезпечують охорону публічного порядку

Формує здатність:

- визначати систему суб'єктів забезпечення безпеки;
- розмежовувати їх компетенцію;
- організовувати взаємодію між ними.

5. Національна поліція України як головний орган забезпечення публічного порядку

Передбачає:

- координацію діяльності з іншими правоохоронними органами;
- взаємодію з органами виконавчої влади та місцевого самоврядування;
- співпрацю з громадськістю.

6. Національна гвардія України та її участь у забезпеченні публічного порядку

Формує розуміння:

- спільних дій із поліцією та іншими суб'єктами;
- особливостей міжвідомчої координації у кризових ситуаціях.

4. Законодавство у сфері діяльності правоохоронних органів

Забезпечує знання:

- правових основ взаємодії;
- механізмів координації та розмежування повноважень.

7. Законодавство у сфері забезпечення публічного порядку та його застосування

Формує здатність:

- застосовувати норми щодо міжвідомчої співпраці;
- діяти в межах компетенції при спільних заходах.

PH15. Модифікувати основні методи та засоби забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки та порядку.

9. Методи діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки

- аналізує традиційні та сучасні методи забезпечення правопорядку;
- формує вміння оцінювати їх ефективність та впроваджувати нові тактичні рішення;

- дозволяє адаптувати методи до конкретних службових ситуацій.

8. Законність у діяльності правоохоронних органів

- забезпечує врахування принципу законності при модифікації методів;

- дозволяє перевіряти пропоновані зміни на відповідність нормам права;

- формує усвідомлення меж допустимого застосування заходів впливу.

7. Законодавство у сфері забезпечення публічного порядку та його застосування

- надає правові підстави для впровадження нових методів;

- допомагає обґрунтовувати зміни в практиці правозастосування;

- забезпечує законність модифікацій процедур та методик.

5. Національна поліція України як головний орган забезпечення публічного порядку

- дає практичні приклади адаптації методів та засобів у повсякденній діяльності;

- демонструє процедури впровадження нових практик у правоохоронну роботу.

6. Національна гвардія України та її участь у забезпеченні публічного порядку

- дозволяє модифікувати засоби охорони публічного порядку в умовах підвищених ризиків або надзвичайних ситуацій;

- розкриває можливості спільного використання силових та спеціальних методів.

PH17. Розуміти основи забезпечення національної безпеки, особливості застосування спеціальних засобів (вогнепальної зброї, спеціальних засобів, засобів фізичної сили); технології захисту даних, методи обробки, накопичення та оцінювання інформації; інформаційно-аналітичної роботи, здійснення оперативно-розшукової діяльності).

9. Методи діяльності правоохоронних органів

- розкриває використання фізичних та спеціальних засобів у законних межах;
- формує розуміння тактичних прийомів при забезпеченні публічної безпеки;
- включає технології організації оперативно-службової діяльності.

5. Національна поліція України

- практичні аспекти застосування вогнепальної зброї та спецзасобів;
- організація інформаційно-аналітичної роботи під час службової діяльності;
- використання методів збору, обробки та оцінки інформації.

6. Національна гвардія України

- застосування фізичних та спеціальних засобів у кризових ситуаціях;
- участь у заходах з охорони національної безпеки;
- координація дій з поліцією та іншими органами.

8. Законність у діяльності правоохоронних органів

- регламентує правомірність застосування вогнепальної зброї, спецзасобів та фізичної сили;
- забезпечує дотримання принципів законності та пропорційності у службовій діяльності.

4 і 7. Законодавство у сфері діяльності правоохоронних органів та його застосування

- правові основи оперативно-розшукової діяльності;
- правові межі застосування спеціальних засобів;
- нормативне забезпечення збору, накопичення та обробки інформації.

2. Зміст публічної безпеки і порядку

- визначає об'єкти охорони (особа, суспільство, держава);
- формує розуміння основ національної безпеки.

11. Діяльність правоохоронних органів зарубіжних країн

- дозволяє порівнювати методи застосування спеціальних засобів та інформаційно-аналітичних технологій;

РН19. Аналізувати обстановку, рівень потенційних загроз та викликів, прогнозувати розвиток дій правопорушників, вживати заходів з метою запобігання, виявлення та припинення правопорушень.

9. Методи діяльності правоохоронних органів

- формує навички оцінки обстановки та передбачення дій правопорушників;

- дозволяє застосовувати превентивні та оперативні заходи для запобігання порушень;

- включає алгоритми реагування у кризових ситуаціях.

2. Зміст публічної безпеки і порядку

- визначає об'єкти та суб'єктів охорони, що допомагає оцінювати потенційні загрози;

- формує розуміння чинників ризику для особи, суспільства та держави.

5. Національна поліція України

- практичні аспекти прогнозування правопорушень;

- організація заходів запобігання та виявлення порушень;

- координація дій нарядів та підрозділів.

6. Національна гвардія України

- оцінка ризиків у масових заходах та кризових ситуаціях;

- участь у превентивних заходах разом з поліцією.

12. Основні проблеми у сфері забезпечення публічного порядку

- ідентифікація актуальних загроз та викликів;

- планування дій для запобігання правопорушень на основі аналізу проблем.

11. Діяльність правоохоронних органів зарубіжних країн

- порівняльний аналіз методів прогнозування і попередження правопорушень;

- впровадження міжнародного досвіду у практику.

Програма навчальної дисципліни

Тема лекції 1: Поняття публічного порядку

Поняття публічного порядку

- Дати визначення: публічний порядок – це стан організованого суспільного життя, що забезпечує нормальне функціонування суспільства, дотримання законів та правил поведінки.
 - Відмінність між публічним порядком та публічною безпекою:
 - Публічний порядок – система правил поведінки у громадських місцях;
 - Публічна безпека – стан захищеності громадян від загроз (злочинів, надзвичайних ситуацій).
 - Основні елементи публічного порядку:
 - Дотримання законів і правил;
 - Відсутність порушень громадського спокою;
 - Нормальна організація суспільного життя.

Функції публічного порядку

- Захисна: охорона прав та свобод громадян, державного і суспільного інтересу.
 - Регулююча: встановлення норм поведінки у громадських місцях.
 - Превентивна: попередження правопорушень та конфліктів.
 - Соціальна: забезпечення стабільності та впевненості громадян у безпеці.

Правові аспекти публічного порядку

- Основні нормативно-правові акти: Конституція України, Кодекс України про адміністративні правопорушення, закони про Національну поліцію та Національну гвардію.
 - Роль правоохоронних органів: поліція, Національна гвардія, органи місцевого самоврядування.
 - Баланс між забезпеченням публічного порядку та захистом прав людини.

Порушення публічного порядку та їх наслідки

- Види порушень: хуліганство, дрібне насильство, масові заворушення, порушення правил поведінки у громадських місцях.
 - Юридична відповідальність громадян за порушення публічного порядку.
 - Приклади зі статистики та практики правоохоронних органів.

Практичні аспекти та ситуаційні приклади

- Розбір конкретних кейсів:

- Масова акція та дії правоохоронців;
- Конфлікт у громадському транспорті;
- Хуліганство на вулиці.
- Аналіз заходів, що забезпечують законність та ефективність реагування.

Тема лекції 2. Зміст публічної безпеки і порядку

Вступ

- Актуальність теми: забезпечення стабільності, захист життя, здоров'я, прав і свобод громадян.
- Мета лекції: розкрити зміст публічної безпеки та порядку, їх складові та механізми забезпечення.

Публічна безпека та публічний порядок: взаємозв'язок

- Визначення **публічної безпеки**: стан захищеності громадян, суспільства і держави від загроз, правопорушень та надзвичайних ситуацій.
- Визначення **публічного порядку**: організований стан суспільного життя, що забезпечує дотримання законів і правил поведінки.
- Взаємозв'язок: публічний порядок створює умови для публічної безпеки; безпека гарантує стабільність порядку.
- Приклади: забезпечення безпеки під час масових заходів, свят, спортивних подій.

Основні складові публічної безпеки

- **Особиста безпека громадян** – захист життя, здоров'я, честі та гідності.
- **Суспільна безпека** – забезпечення нормального функціонування соціальних інститутів, правопорядку, мирного співіснування громадян.
- **Державна безпека** – захист конституційного ладу, стратегічних інтересів та територіальної цілісності.
- Приклади загроз: кримінальні дії, терористичні загрози, надзвичайні ситуації природного або техногенного характеру.

Основні елементи публічного порядку

- Дотримання законів і правил поведінки.
- Відсутність порушень громадського спокою та конфліктів.
- Системне функціонування правоохоронних органів і органів місцевого самоврядування.
- Забезпечення ефективної взаємодії з громадськістю та інститутами громадянського суспільства.

Засоби та механізми забезпечення публічної безпеки і порядку

- **Правові засоби** – закони, підзаконні акти, адміністративні правила.

- **Організаційні засоби** – діяльність поліції, Національної гвардії, місцевої влади, громадських формувань.

- **Фізичні та спеціальні засоби** – контрольні пости, патрулювання, спецзасоби та тактичні прийоми.

- **Інформаційно-аналітичні засоби** – оцінка ризиків, прогнозування загроз, превентивна робота.

Роль громадськості у забезпеченні безпеки і порядку

- Співпраця з правоохоронними органами: повідомлення про правопорушення, участь у громадських патрулях.

- Превентивні заходи: культурно-освітні програми, пропаганда законопослухняної поведінки.

- Приклади ефективної взаємодії у громадах.

- Нові загрози: кіберзлочинність, масові протести, тероризм.

- Недосконалість правової бази або організаційних механізмів.

- Конфлікти між правами громадян та необхідністю підтримки порядку.

- Публічна безпека і порядок – взаємопов'язані категорії, які забезпечують стабільність суспільства.

- Забезпечення безпеки і порядку вимагає комплексного підходу: законність, організаційна робота, використання спеціальних засобів та участь громадськості.

Тема лекції 3. Правоохоронні органи, які забезпечують охорону публічного порядку

Поняття правоохоронних органів

- Визначення: правоохоронні органи – державні структури, що здійснюють захист прав і свобод громадян, охорону законності та публічного порядку.

- Основні завдання:

- Попередження та припинення правопорушень;

- Забезпечення безпеки громадян;

- Виконання законів та нормативних актів;

- Реагування на надзвичайні ситуації.

Класифікація правоохоронних органів, що забезпечують публічний порядок Національна поліція України

- Основний орган забезпечення публічного порядку та безпеки;

- Підрозділи: патрульна поліція, превентивна поліція, кримінальна поліція;

-Повноваження: патрулювання, контроль за дотриманням правил, реагування на правопорушення.

Національна гвардія України

-Служба у сфері охорони громадського порядку під час масових заходів та надзвичайних ситуацій;

-Забезпечення безпеки стратегічних об'єктів;

-Взаємодія з поліцією.

Органи місцевого самоврядування та муніципальна варта

-Контроль дотримання правил місцевого значення;

-Підтримка правопорядку у громадських місцях;

-Взаємодія з Національною поліцією.

Інші правоохоронні та спеціальні органи

-Служба безпеки України – протидія терористичним та диверсійним загрозам;

-Державна прикордонна служба – охорона державного кордону;

-Державна служба з надзвичайних ситуацій – реагування у кризових ситуаціях.

Функції та повноваження правоохоронних органів

- Охорона громадського порядку у мирний час;
- Реагування на порушення порядку під час масових заходів;
- Використання спеціальних засобів і фізичної сили у законних випадках;

- Співпраця з іншими органами влади та громадськістю;

- Проведення превентивної та оперативно-розшукової діяльності.

Взаємодія між органами

- Координація дій поліції та Національної гвардії під час масових заходів;

- Спільні превентивні заходи з місцевою владою та громадськістю;

- Приклади ефективної взаємодії на практиці

- Недостатня кількість персоналу у патрульних підрозділах;

- Нові загрози: масові протести, тероризм, кіберзлочинність;

- Необхідність підвищення рівня підготовки та спеціального оснащення;

- Баланс між забезпеченням порядку та правами людини.

- Масові спортивні або культурні заходи: планування дій, оцінка загроз;

- Конфлікт у громадському місці: взаємодія поліції та муніципальної варти;

- Дії правоохоронців під час стихійних протестів.

- Правоохоронні органи є основою забезпечення публічного порядку;
- Ефективність охорони порядку залежить від взаємодії органів влади та громадськості;
- Комплексний підхід і дотримання закону – запорука безпеки та стабільності суспільства.

Тема лекції 4. Законодавство у сфері діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку

Основні принципи законодавства у сфері охорони публічного порядку

- Законність – усі дії органів повинні відповідати законам та Конституції.
- Пропорційність – застосування заходів лише в межах необхідності.
- Забезпечення прав і свобод громадян – баланс між порядком і правами людини.
- Превентивний підхід – дії, спрямовані на попередження правопорушень.

Основні нормативно-правові акти

1. Конституція України

- Основні права та свободи громадян;
- Обов'язок держави щодо захисту порядку та безпеки.

2. Кодекс України про адміністративні правопорушення (КУпАП)

- Порушення публічного порядку як адміністративні правопорушення;
- Повноваження правоохоронців у реагуванні на дрібні правопорушення.

3. Кримінальний кодекс України (ККУ)

- Кримінальна відповідальність за порушення громадського порядку, хуліганство, масові заворушення.

Закони України:

- Про Національну поліцію;
- Про Національну гвардію;
- Про охорону громадського порядку;
- Про місцеве самоврядування (місцева муніципальна варта).

Підзаконні акти та внутрішні інструкції

- Інструкції з охорони громадського порядку;
- Накази та постанови щодо застосування спеціальних засобів.

Повноваження та межі дій правоохоронних органів (10–15 хв)

- Патрулювання та контроль за дотриманням правил у громадських місцях.

- Застосування адміністративних заходів та спеціальних засобів у законних межах.

- Реагування на масові заворушення, протести, конфлікти.

- Проведення превентивних заходів та оперативно-розшукової діяльності.

- Взаємодія з громадськістю та органами місцевого самоврядування.

Особливості застосування законодавства на практиці (10 хв)

- Приклади дій поліції під час масових заходів.

- Взаємодія з Національною гвардією у складних ситуаціях.

- Важливість документального оформлення та обґрунтування застосування заходів впливу.

- Баланс між правами людини і забезпеченням публічного порядку.

Проблеми та виклики (5–10 хв)

- Недосконалість окремих законів або суперечності між нормативними актами.

- Нові види правопорушень (кіберзлочини, масові акції протесту).

- Необхідність підвищення кваліфікації працівників правоохоронних органів щодо правових аспектів.

Тема лекції 5. Національна поліція як головний орган забезпечення публічного порядку та публічної безпеки

Створення та правовий статус Національної поліції

- Закон України «Про Національну поліцію» (2015) – основний нормативно-правовий акт.

- Положення про діяльність Національної поліції:

- Головна мета – забезпечення публічного порядку та безпеки;

- Державна структура підпорядкована Міністерству внутрішніх справ України;

- Публічний характер діяльності та підзвітність суспільству.

Основні функції Національної поліції

Забезпечення публічного порядку

-Патрулювання міських вулиць і громадських місць;

-Контроль за дотриманням законів, правил і норм поведінки.

Забезпечення публічної безпеки

-Захист життя та здоров'я громадян;

-Попередження та припинення правопорушень;

-Участь у запобіганні надзвичайним ситуаціям.

Превентивна діяльність

-Профілактика правопорушень;

- Роз'яснювальна робота серед населення;
- Взаємодія з громадськими організаціями.

Оперативно-розшукова діяльність

- Виявлення і документування кримінальних і адміністративних правопорушень;
- Використання інформаційно-аналітичних засобів.

Організаційна структура Національної поліції

- **Патрульна поліція** – безпосереднє забезпечення порядку на вулицях і у громадських місцях.
- **Превентивна поліція** – профілактика правопорушень, робота з населенням.
- **Кримінальна поліція** – розслідування кримінальних правопорушень.
- **Спеціальні підрозділи** – швидкого реагування, охорони громадського порядку під час масових заходів.
- **Взаємодія з іншими органами** – Національна гвардія, органи місцевого самоврядування, громадські формування.

Повноваження та права поліцейських

- Застосування адміністративних заходів та спеціальних засобів у межах закону.
- Виявлення та припинення правопорушень на місці.
- Взаємодія з громадськістю та органами влади.
- Документування та фіксація порушень для юридичного оформлення.

Тема Лекції 6. Національна гвардія України та її участь у забезпеченні публічного порядку.

Основні завдання Національної гвардії України

- Захист державного суверенітету та територіальної цілісності.
- Участь у забезпеченні громадського порядку.
- Боротьба з тероризмом та організованою злочинністю.
- Охорона стратегічних об'єктів та важливих державних установ.
- Центральний апарат та командування.
- Територіальні управління та військові частини.
- Спеціальні підрозділи (наприклад, швидкого реагування, кінологічні, спецпризначення).
- Поняття публічного порядку та його охорони.
- Основні функції НГУ у сфері громадського порядку:
 - патрулювання та охорона громадських заходів,

-реагування на масові заворушення,

-підтримка органів Національної поліції під час складних ситуацій.

• Приклади практичної діяльності: забезпечення безпеки під час виборів, масових заходів, спортивних подій.

- Співпраця з Національною поліцією України.
- Взаємодія з органами місцевого самоврядування.
- Міжнародне співробітництво у сфері охорони публічного порядку.
- Основні проблеми та загрози у забезпеченні громадського порядку.
- Роль НГУ у сучасних умовах війни та надзвичайних ситуацій.
- Напрями розвитку та вдосконалення діяльності НГУ.
- Значення Національної гвардії для стабільності та безпеки держави.
- Підсумок ролі у забезпеченні публічного порядку та захисті громадян.

Тема лекції 7. Законодавство у сфері забезпечення публічного порядку та його застосування.

• Поняття публічного порядку та його значення для безпеки суспільства.

• Роль держави у регулюванні суспільних відносин для підтримки порядку.

• Основи законодавчої бази в Україні.

• Конституція України — загальні принципи забезпечення безпеки та правопорядку.

• Закон України «Про Національну поліцію» — повноваження поліції у забезпеченні публічного порядку.

• Закон України «Про Національну гвардію України» — участь військових у охороні громадського порядку.

• Кодекс України про адміністративні правопорушення (КУпАП) — відповідальність за порушення правил громадського порядку.

• Кримінальний кодекс України — склад злочинів проти громадського порядку та державної безпеки.

• Інші акти: закони про мирні зібрання, антитерористичну діяльність, надзвичайні ситуації.

• Національна поліція — патрулювання, контроль масових заходів, припинення правопорушень.

• Національна гвардія — підтримка поліції, охорона важливих об'єктів, швидке реагування на масові порушення.

• Місцева влада та органи самоврядування — адміністративні заходи, контроль територіальної безпеки.

- Регламент масових заходів (права організаторів та громадян).
- Вжиття заходів при порушенні публічного порядку: затримання, адміністративні стягнення.
 - Приклади застосування законів під час протестів, спортивних подій, надзвичайних ситуацій.
 - Міжвідомча взаємодія: поліція, гвардія, органи місцевого самоврядування.
 - Недосконалість нормативно-правової бази.
 - Проблеми у правозастосуванні: перевищення повноважень, відсутність чіткого механізму координації.
 - Потреба адаптації законодавства до сучасних загроз (тероризм, масові заворушення, кібератаки).
 - Вдосконалення законодавства для чіткого визначення повноважень.
 - Посилення навчання та підготовки співробітників органів правопорядку.
 - Використання сучасних технологій для контролю публічного порядку.
 - Законодавство є основою підтримки громадського порядку.
 - Ефективне застосування норм закону забезпечує безпеку громадян та стабільність у державі.

Тема лекції 8. Законність у діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки

- Поняття законності та її значення у діяльності правоохоронних органів.
- Взаємозв'язок законності, публічного порядку та публічної безпеки.
- Роль держави у забезпеченні прав громадян та захисту суспільства.
- Конституція України — основні принципи законності та правопорядку.
 - Закон України «Про Національну поліцію» — правові підстави діяльності поліції.
 - Закон України «Про Національну гвардію України» — законні рамки участі у забезпеченні громадського порядку.
 - Кодекс України про адміністративні правопорушення (КУпАП) та Кримінальний кодекс — регулювання відповідальності за порушення публічного порядку.
 - Закони про мирні зібрання та надзвичайні ситуації.
 - Дотримання прав і свобод людини та громадянина.
 - Принцип пропорційності заходів щодо правопорушників.

- Підзвітність та контроль діяльності правоохоронців.
- Використання повноважень лише у межах закону.
- Роль Національної поліції: патрулювання, припинення правопорушень, контроль масових заходів.
 - Роль Національної гвардії: підтримка поліції, охорона стратегічних об'єктів, швидке реагування на масові порушення.
 - Міжвідомча взаємодія та координація дій.
 - Надання правової оцінки діям під час затримань та застосування сили.
 - Регламент проведення масових заходів і забезпечення їх безпеки.
 - Приклади правомірної та неправомірної діяльності правоохоронців.
 - Механізми контролю та притягнення до відповідальності за порушення законності.
 - Перевищення повноважень та порушення прав громадян.
 - Недосконалість нормативної бази та її тлумачення на практиці.
 - Вплив надзвичайних ситуацій та масових протестів на дотримання законності.
 - Підвищення правової обізнаності співробітників правоохоронних органів.
 - Розвиток системи внутрішнього та зовнішнього контролю.
 - Використання сучасних технологій для прозорого контролю за публічним порядком.
 - Законність є ключовим критерієм ефективності правоохоронних органів.
 - Дотримання прав і свобод громадян забезпечує стабільність, довіру суспільства та ефективність охорони публічного порядку та безпеки.

Тема лекції 9. Методи діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки

Методи діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки»:

- Значення публічного порядку та публічної безпеки у суспільстві.
- Роль правоохоронних органів у їх забезпеченні.
- Поняття методів діяльності правоохоронних органів: організаційні, превентивні, репресивні.
 - Конституція України — гарантії прав громадян та законність дій органів правопорядку.
 - Закон України «Про Національну поліцію» та «Про Національну гвардію України».

- Кодекс України про адміністративні правопорушення та Кримінальний кодекс.
- Регламенти та накази щодо охорони громадського порядку та безпеки.
- Патрулювання вулиць та громадських місць.
- Планування та координація дій при масових заходах.
- Взаємодія між різними підрозділами поліції, гвардії та місцевої влади.
- Профілактика правопорушень: інформаційна робота, роз'яснення норм закону.
- Підтримання видимості правоохоронців у громадських місцях.
- Контроль за потенційно небезпечними об'єктами та місцями.
- Затримання правопорушників та застосування адміністративних стягнень.
- Використання спеціальних засобів і сили у межах закону.
- Примусове забезпечення порядку під час масових заворушень.
- Застосування технологій відеоспостереження та системи «Безпечне місто».
- Робота підрозділів швидкого реагування та спецназу (Національна гвардія).
- Кінологічні методи та використання службових собак для охорони публічного порядку.
- Забезпечення громадського порядку під час виборів, спортивних та культурних заходів.
- Приклади застосування превентивних та репресивних методів під час протестів або масових заворушень.
- Координація дій поліції та гвардії під час надзвичайних ситуацій.
- Недотримання законності при застосуванні репресивних методів.
- Нерівномірна підготовка та забезпеченість правоохоронців.
- Необхідність постійного вдосконалення методів у сучасних умовах загроз.
- Вдосконалення навчання співробітників правоохоронних органів.
- Використання сучасних технологій та аналітики для превентивної діяльності.
- Розробка інтегрованих підходів до забезпечення публічного порядку та безпеки.
- Комплексне застосування організаційних, превентивних та репресивних методів забезпечує ефективність діяльності правоохоронних органів.

- Законність та професійна підготовка — ключові фактори успішного забезпечення громадської безпеки.

Тема лекції 10. Відповідальність громадян за порушення у сфері публічного порядку.

«Відповідальність громадян за порушення у сфері публічного порядку»:

- Поняття публічного порядку та його значення для безпеки суспільства.
- Роль громадян у підтриманні порядку та дотриманні законів.
- Взаємозв'язок прав і обов'язків громадян.

Законодавча основа відповідальності

- Конституція України — права та обов'язки громадян.
- Кодекс України про адміністративні правопорушення (КУпАП) — адміністративна відповідальність за порушення правил громадського порядку.
- Кримінальний кодекс України — кримінальна відповідальність за тяжкі порушення публічного порядку.
- Інші нормативно-правові акти: закони про мирні зібрання, боротьбу з тероризмом, надзвичайні ситуації.

Види порушень публічного порядку

- Порушення правил поведінки у громадських місцях (шум, дрібне хуліганство, розпивання алкоголю в недозволених місцях).
- Порушення правил масових заходів (демонстрації, мітинги, спортивні події).
- Дії, що загрожують громадській безпеці (заворушення, погрози, насильство).
- Порушення правил дорожнього руху у частині, що стосується громадського порядку (наприклад, перешкоджання руху, небезпечне паркування).

Форми відповідальності

- Попередження, штрафи, громадські роботи.
- Застосування органами Національної поліції та органами місцевого самоврядування.
- Приклади типових адміністративних стягнень.
- Кримінальні правопорушення проти громадського порядку (хуліганство, насильство, тероризм).
- Обмеження волі, штрафи, виправні роботи.
- Роль судових органів у визначенні кримінальної відповідальності.
- Дії правоохоронних органів при порушенні публічного порядку.

- Порядок затримання та складання адміністративних протоколів.
- Взаємодія поліції, Національної гвардії та органів місцевого самоврядування у забезпеченні порядку.
- Недотримання законності при застосуванні стягнень.
- Порушення прав громадян під час припинення правопорушень.
- Недостатня правова обізнаність населення щодо наслідків порушень.
- Превентивні заходи правоохоронних органів.
- Інформаційні кампанії та робота з населенням.
- Відповідальність громадян — ключовий елемент забезпечення публічного порядку.
- Дотримання законів гарантує безпеку суспільства та захист прав інших людей.
- Превентивні та виховні заходи є не менш важливими, ніж застосування адміністративних або кримінальних стягнень.

Тема лекції 11 Діяльність правоохоронних органів зарубіжних країн у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку та використання їх досвіду в Україні

- Поняття публічної безпеки і порядку.
- Важливість міжнародного досвіду у реформуванні правоохоронних органів.
- Мета використання зарубіжного досвіду: підвищення ефективності та законності діяльності.

Основні типи правоохоронних систем у світі

- **Континентальна модель (Європа)** – поліція як цивільний орган, чітка законність і контроль.
- **Англосаксонська модель (США, Велика Британія)** – децентралізована структура, велика роль громади.
- **Змішана модель (Японія, Канада)** – поєднання превентивних та репресивних функцій, інтеграція технологій.

Методи забезпечення публічної безпеки у зарубіжних країнах

- Профілактика правопорушень через громадські програми та взаємодію з населенням.
- Використання сучасних технологій: відеоспостереження, «розумне місто», аналітика даних.
- Спеціалізовані підрозділи для роботи з масовими заходами, терористичними загрозами, кібербезпекою.

- Законність і підзвітність дій поліції (нагляди, внутрішні перевірки, судовий контроль).
- **Велика Британія:** Community Policing – патрулювання і співпраця з місцевими громадами.
- **США:** використання технологій для прогнозування злочинності (Predictive Policing).
- **Німеччина:** чітка система правового контролю та спеціалізовані підрозділи для масових заходів.
- **Японія:** превентивні заходи через громадські комітети та поліцію.
- Запровадження превентивних методів взаємодії з громадськістю.
- Використання сучасних технологій відеоспостереження та аналітики для контролю масових заходів.
- Розвиток спеціалізованих підрозділів Національної поліції та Національної гвардії для швидкого реагування.
- Вдосконалення системи внутрішнього контролю та підзвітності правоохоронців.
- Адаптація іноземних моделей до українських соціальних, культурних та правових умов.
- Фінансові та технологічні обмеження.
- Потреба підготовки персоналу та підвищення правової обізнаності населення.
- Інтеграція передових світових практик у діяльність українських правоохоронних органів.
- Вдосконалення підготовки кадрів та використання міжнародних навчальних програм.
- Поступове запровадження технологічних та організаційних інновацій у систему публічної безпеки.
- Досвід зарубіжних країн дозволяє підвищити ефективність діяльності українських правоохоронців.
- Головні пріоритети: превентивність, законність, підзвітність і технологічне забезпечення.
- Використання міжнародного досвіду має бути адаптованим до українських реалій для забезпечення стабільності та безпеки.

Тема лекції 12. Основні проблеми у сфері забезпечення публічного порядку на сьогодні

«Основні проблеми у сфері забезпечення публічного порядку на сьогодні».

Вступ

- Визначення публічного порядку та його значення для суспільства.
- Мета забезпечення публічного порядку: гарантування безпеки громадян, стабільності, правопорядку.

- Законодавча база: Конституція, закони про Національну поліцію, адміністративні кодекси.

складові системи забезпечення публічного порядку

- Органи влади та правоохоронні структури:
 - поліція, муніципальна охорона, громадські формування;
- Технології та інфраструктура безпеки:
 - відеоспостереження, системи сигналізації, патрулювання;
- Співпраця з громадянами:
 - громадські ініціативи, волонтерські програми, «сусідська варта».

1. Зростання криміногенної ситуації

- збільшення рівня дрібних правопорушень та насильницьких злочинів;

- організована злочинність, шахрайство, кіберзлочини.

2. Недосконалість законодавства та правозастосування

- застарілі норми та невідповідність сучасним викликам;
- проблеми координації між різними органами влади.

3. Нестача ресурсів

- кадрові проблеми в поліції та охоронних службах;
- недостатнє фінансування для технічного оснащення.

4. Соціальні та психологічні чинники

- конфлікти в громаді, соціальна напруга;
- низький рівень правосвідомості та довіри до органів влади.

5. Технологічні виклики

- кіберзлочинність та цифрові загрози;
- використання нових методів злочинності, що ускладнюють реагування.

6. Пандемії та надзвичайні ситуації

- обмеження пересування та масові заходи впливають на організацію контролю;

- необхідність швидкої адаптації правоохоронних органів.

- Модернізація законодавства та вдосконалення нормативних актів.

- Підвищення ефективності роботи правоохоронних органів через навчання та технології.

- Активізація співпраці з громадськістю: превентивні програми, взаємодія з ОСББ, волонтерами.

- Використання сучасних ІТ-рішень: аналітика, відеоспостереження, дрони.
- Програми соціальної підтримки та профілактики злочинності.
- Публічний порядок є багатогранним явищем, яке потребує комплексного підходу.
- Основні проблеми мають як соціальні, так і технологічні аспекти.
- Ефективне забезпечення порядку потребує співпраці держави, суспільства та інноваційних рішень.

Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин							
	очна (денна) форма				заочна форма			
	Усього	у тому числі			Усього	у тому числі		
		Лекції	Семінари	Самостійна робота		Лекції	Семінари	Самостійна робота
Тема 1. Поняття публічного порядку.	10	2	2	6	12	2	2	8
Тема 2. Зміст публічної безпеки і порядку	8	2		6	10			10
Тема 3. Правоохоронні органи, які забезпечують охорону публічного порядку.	10	2	2	6	8			8
Тема 4. Законодавство у сфері діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку	12	2		10	10			10
Тема 5. Національна поліція як головний орган забезпечення публічного порядку та публічної безпеки	10	2	2	6	10			10
Тема 6. Національна гвардія України та її участь у забезпеченні публічного порядку.	10	2	2	6	10			10
Тема 7. Законодавство у сфері забезпечення публічного порядку та його застосування.	14	2	2	10	10			10

Тема 8. Законність у діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки.	8	2		6	10			10
Тема 9. Методи діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки.	10	2	2	6	10			10
Тема 10. Відповідальність громадян за порушення у сфері публічного порядку.	10	2	2	6	10			10
Тема 11. Діяльність правоохоронних органів зарубіжних країн у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку та використання їх досвіду в Україні	8	2	-	6	10			10
Тема 12. Основні проблеми у сфері забезпечення публічного порядку на сьогодні.	10	2	2	6	10			10
Модульна контрольна робота								
Всього:	120	24	16	80	120	2	2	116
Форма контролю: залік								

Теми семінарських занять

№ Семінар. заняття	Назва теми	Кількість годин	
		очна (денна) форма	заочна форма
Семінарське заняття №1	Поняття та зміст публічного порядку Питання для розгляду 1. Що таке публічний порядок і як він визначається сучасним законодавством? 2. Які основні елементи та складові	2	2

	<p>публічного порядку?</p> <p>3. У чому полягає відмінність публічного порядку від громадської безпеки?</p> <p>4. Які права і обов'язки громадян пов'язані з дотриманням публічного порядку?</p> <p>5. Які державні органи та інституції відповідають за забезпечення публічного порядку?</p> <p>6. Які чинники впливають на порушення публічного порядку в сучасному суспільстві?</p> <p>7. Наведіть приклади ситуацій, коли порушується публічний порядок, і обговоріть можливі способи їх запобігання.</p> <p>8. Як роль громадян та громадських формувань допомагає у підтриманні публічного порядку?</p> <p>9. Обговоріть, як технології (відеоспостереження, ІТ-системи) змінюють підходи до забезпечення публічного порядку.</p> <p>10. Які проблеми у сфері публічного порядку є найбільш актуальними сьогодні, і як їх можна вирішити?</p>		
<p>Семінарське заняття №2</p>	<p>Правоохоронні органи, які забезпечують охорону публічного порядку</p> <p>1. Які основні правоохоронні органи залучені до забезпечення публічного порядку?</p> <p>2. Які функції виконує поліція у сфері охорони публічного порядку?</p> <p>3. В чому полягає роль органів місцевого самоврядування та муніципальної варти у забезпеченні публічного порядку?</p> <p>4. Як законодавство визначає повноваження різних правоохоронних органів у сфері охорони порядку?</p> <p>5. Які відмінності між функціями Національної поліції та Державної служби охорони?</p> <p>6. Наведіть приклади ефективної взаємодії між різними правоохоронними органами під час масових заходів.</p> <p>7. Які проблеми виникають у координації роботи поліції та муніципальної</p>	<p>2</p>	

	<p>охорони?</p> <p>8. Як громадські формування та волонтери можуть допомагати правоохоронцям у підтриманні публічного порядку?</p> <p>9. Які сучасні технології використовуються правоохоронними органами для охорони громадського порядку?</p> <p>10. Обговоріть, які зміни у структурі або діяльності правоохоронних органів могли б підвищити ефективність охорони публічного порядку сьогодні.</p>		
<p>Семінарське заняття №3</p>	<p>Законодавство у сфері діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку</p> <p>1. Які основні законодавчі акти регулюють діяльність правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку?</p> <p>2. Які права та обов'язки поліції визначені законами у сфері охорони громадського порядку?</p> <p>3. В чому полягає роль Конституції України у регулюванні діяльності правоохоронних органів?</p> <p>4. Які норми адміністративного та кримінального законодавства застосовуються при порушенні публічного порядку?</p> <p>5. Як законодавство визначає межі застосування сили правоохоронними органами під час охорони публічного порядку?</p> <p>6. Обговоріть приклади ситуацій, коли правоохоронці діяли відповідно до закону, а коли – ні.</p> <p>7. Які проблеми виникають у правозастосуванні під час масових заходів або протестів?</p> <p>8. Як нові закони або зміни до існуючих актів впливають на ефективність роботи поліції?</p> <p>9. Чи завжди дотримується баланс між забезпеченням публічного порядку та правами громадян?</p>	<p>2</p>	

	Які законодавчі пропозиції або ініціативи могли б покращити діяльність правоохоронних органів у сфері публічного порядку?		
Семінарське заняття №4	<p>«Національна поліція як головний орган забезпечення публічного порядку та публічної безпеки»</p> <p>1. Яка роль Національної поліції України у забезпеченні публічного порядку та публічної безпеки?</p> <p>2. Які основні функції та завдання структурних підрозділів Національної поліції?</p> <p>3. Як законодавство визначає повноваження Національної поліції щодо запобігання правопорушенням?</p> <p>4. В чому полягає відмінність між забезпеченням публічного порядку та охороною публічної безпеки?</p> <p>5. Які законодавчі акти регулюють діяльність Національної поліції у сфері охорони громадського порядку?</p> <p>6. Обговоріть приклади ефективного реагування Національної поліції на масові заходи чи надзвичайні ситуації.</p> <p>7. Які проблеми та виклики стоять перед Національною поліцією сьогодні у забезпеченні публічного порядку?</p> <p>8. Як Національна поліція співпрацює з місцевою владою, громадськими формуваннями та волонтерами для підтримки порядку?</p> <p>9. Які сучасні технології використовує Національна поліція для охорони публічного порядку та безпеки громадян?</p> <p>Які заходи можна запропонувати для підвищення ефективності роботи Національної поліції у сфері публічного порядку?</p>	2	
Семінарське заняття №5	<p>«Національна гвардія України та її участь у забезпеченні публічного порядку»</p> <p>1. Яка роль Національної гвардії України у системі забезпечення публічного порядку?</p>	2	

	<p>2. Які основні завдання та функції Національної гвардії у сфері охорони громадського порядку?</p> <p>3. Чим відрізняються повноваження Національної гвардії від повноважень Національної поліції?</p> <p>4. Які законодавчі акти регулюють діяльність Національної гвардії у забезпеченні публічного порядку?</p> <p>5. У яких випадках та за яких умов Національна гвардія може залучатися до охорони публічного порядку?</p> <p>6. Обговоріть приклади участі Національної гвардії у забезпеченні порядку під час масових заходів, протестів або надзвичайних ситуацій.</p> <p>7. Які виклики та проблеми виникають при взаємодії Національної гвардії з іншими правоохоронними органами?</p> <p>8. Як залучення Національної гвардії впливає на баланс між забезпеченням публічного порядку та дотриманням прав громадян?</p> <p>9. Які сучасні технології та засоби використовує Національна гвардія для підтримки громадського порядку?</p> <p>10. Які пропозиції можна запропонувати для підвищення ефективності участі Національної гвардії у забезпеченні публічного порядку?</p>		
<p>Семінарське заняття №6</p>	<p>«Законність у діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки»</p> <p>1. Що таке законність у діяльності правоохоронних органів і чому вона є ключовим принципом у забезпеченні публічного порядку?</p> <p>2. Які законодавчі акти регулюють законну діяльність правоохоронців у сфері охорони публічного порядку та публічної безпеки?</p> <p>3. Які повноваження та обмеження встановлюються для поліції та Національної</p>	<p>2</p>	

	<p>гвардії при забезпеченні порядку?</p> <p>4. Як дотримання законності пов'язане з правами та свободами громадян?</p> <p>5. В чому полягає різниця між законною діяльністю та перевищенням повноважень у правоохоронній практиці?</p> <p>6. Наведіть приклади ситуацій, коли правоохоронні органи діяли законно та ефективно, і навпаки – коли порушували закон.</p> <p>7. Які наслідки для суспільства та правоохоронної системи має порушення законності при охороні публічного порядку?</p> <p>8. Як забезпечити баланс між швидким реагуванням на правопорушення та дотриманням прав громадян?</p> <p>9. Які механізми контролю та підзвітності правоохоронних органів існують сьогодні?</p> <p>Які пропозиції або рекомендації можна запропонувати для підвищення законності у діяльності органів, що забезпечують публічний порядок?</p>		
<p>Семінарське заняття №7</p>	<p>«Відповідальність громадян за порушення у сфері публічного порядку»</p> <p>1. Які основні види відповідальності передбачені за порушення публічного порядку в Україні?</p> <p>2. Чим відрізняється адміністративна відповідальність від кримінальної у сфері публічного порядку?</p> <p>3. Які правопорушення відносяться до порушень громадського порядку (шум, бійки, хуліганство тощо)?</p> <p>4. Які санкції передбачені за дрібне хуліганство або порушення тиші в громадських місцях?</p> <p>5. Як закон України визначає поняття «публічний порядок» і хто контролює його дотримання?</p> <p>6. Чи може особа уникнути відповідальності, якщо порушення публічного порядку було випадковим або ненавмисним?</p> <p>7. Які права мають громадяни при затриманні за порушення публічного</p>	<p>2</p>	

	<p>порядку?</p> <p>8. Як впливає поведінка громадян у публічних місцях на безпеку та комфорт інших осіб?</p> <p>9. Яким чином адміністративні протоколи оформлюються за порушення громадського порядку?</p> <p>Які сучасні проблеми у застосуванні законодавства про публічний порядок існують в Україні?</p>		
<p>Семінарське заняття №8</p>	<p>«Основні проблеми у сфері забезпечення публічного порядку на сьогодні»</p> <p>1. Які головні виклики сьогодні стоять перед правоохоронними органами у підтриманні публічного порядку в Україні?</p> <p>2. Як сучасні масові заходи (протести, концерти, спортивні події) впливають на дотримання громадського порядку?</p> <p>3. Чи достатньо законодавчої бази для ефективного забезпечення публічного порядку? Які норми потребують вдосконалення?</p> <p>4. Як нові технології (камери спостереження, мобільні додатки, соціальні мережі) впливають на контроль за публічним порядком?</p> <p>5. Які проблеми виникають через недотримання громадянами правил поведінки у публічних місцях?</p> <p>6. Який вплив має корупція або недостатнє фінансування правоохоронних органів на підтримку громадського порядку?</p> <p>7. Як конфлікти на місцевому рівні (між громадами, політичними групами) ускладнюють забезпечення публічного порядку?</p> <p>8. Які сучасні підходи до профілактики правопорушень у публічних місцях можна застосовувати в Україні?</p> <p>9. Чи достатньо інформованості населення про відповідальність за порушення публічного порядку?</p> <p>Які міжнародні практики можна</p>	<p>2</p>	

запозичити для покращення ситуації з публічним порядком в Україні		
Усього годин:	16	2

Самостійна робота

Вимоги до написання рефератів та есе

Загальні положення:

Реферат та есе є формами самостійної роботи здобувачів вищої освіти і спрямовані на поглиблення теоретичних знань, розвиток навичок науково-правового аналізу, аргументації правових позицій, критичного мислення та академічного письма.

Під час виконання рефератів та есе здобувачі повинні дотримуватися принципів академічної доброчесності, вимог чинного законодавства України, стандартів вищої освіти та внутрішніх нормативних актів закладу вищої освіти.

Мета та навчальні завдання:

- формування здатності здійснювати самостійний аналіз доктринальних і нормативних джерел у сфері права;
- розвиток умінь формулювати та аргументовано обґрунтовувати власну правову позицію;
- набуття навичок наукового письма та коректного використання правової термінології;
- удосконалення навичок систематизації, узагальнення та критичної оцінки правової інформації.

Вимоги до змісту

Реферат

Реферат має аналітико-узагальнювальний характер і повинен:

- розкривати теоретичні підходи до обраної правової проблеми;
- містити аналіз норм законодавства, практики Європейського суду з прав людини (за наявності);
- відображати сучасні наукові позиції українських та зарубіжних дослідників;
- завершуватися обґрунтованими висновками.

Структура реферату:

1. Титульна сторінка
2. Зміст
3. Вступ (обґрунтування актуальності, мета і завдання)

4. Основна частина (2–3 логічно пов'язані розділи)
5. Висновки
6. Список використаних джерел

Есе

Есе має аналітично-дискусійний характер і спрямоване на виклад та обґрунтування власної позиції здобувача щодо конкретної правової проблеми.

Есе повинно:

- містити чітко сформульовану авторську правову позицію;
- демонструвати здатність до критичного аналізу правових явищ;
- містити аргументацію з посиланням на нормативні акти, доктрину та судову практику;
- відображати логічну цілісність і самостійність мислення.

Рекомендована структура есе:

1. Вступ (постановка проблеми)
2. Основна частина (аргументація позиції, аналіз альтернативних підходів)
3. Висновки (узагальнення та власні висновки)

Вимоги до обсягу:

- Реферат – 7–15 сторінок друкованого тексту
 - Есе – 4–8 сторінок друкованого тексту
- (без урахування титульної сторінки та списку використаних джерел)

Вимоги до оформлення:

- формат сторінки – А4;
- шрифт – Times New Roman;
- розмір шрифту – 14;
- міжрядковий інтервал – 1,5;
- поля: ліве – 30 мм, праве – 15 мм, верхнє і нижнє – 20 мм;
- нумерація сторінок – арабськими цифрами (з другої сторінки);
- абзацний відступ – 1,25 см.

Посилання на джерела оформлюються відповідно до чинних національних стандартів бібліографічного опису (ДСТУ 8302:2015).

Вимоги до джерельної бази:

Кількість використаних джерел:

- реферат – не менше 10 джерел;
- есе – не менше 5 джерел.

До джерел належать:

- Конституція України;
- закони та підзаконні нормативно-правові акти;
- акти Конституційного Суду України;
- практика Європейського суду з прав людини;
- наукові монографії, статті фахових видань;
- офіційні міжнародні документи.

Академічна доброчесність:

Робота повинна бути виконана самостійно.

Не допускаються:

- плагіат, використання програмних засобів штучного інтелекту;
- некоректне цитування;
- використання недостовірних або неперевірених джерел.

У разі виявлення порушень принципів академічної доброчесності робота не зараховується та підлягає доопрацюванню відповідно до внутрішніх положень ПрАТ «ВНЗ «МАУП».

Орієнтовні питання для самостійної роботи:

Тема 1 «Поняття та зміст публічного порядку»:

1. **Поняття публічного порядку в українському законодавстві:** визначення, складові та правове регулювання.
2. **Історичний розвиток концепції публічного порядку:** як змінювалося розуміння публічного порядку в Україні та світі.
3. **Складові публічного порядку:** безпека, громадська мораль, дотримання законів та соціальні норми.
4. **Роль громадян у забезпеченні публічного порядку:** права, обов'язки та відповідальність.
5. **Взаємозв'язок публічного порядку та правопорушень:** адміністративна та кримінальна відповідальність.
6. **Публічний порядок у різних сферах життя:** міські простори, транспорт, масові заходи.
7. **Проблеми визначення меж порушення публічного порядку:** конфліктні ситуації та правова невизначеність.
8. **Міжнародний досвід забезпечення публічного порядку:** порівняння українського та закордонного регулювання.
9. **Публічний порядок та сучасні технології:** відеоспостереження, соцмережі, цифрові методи контролю.

10. **Соціальна роль публічного порядку:** вплив на безпеку, комфорт і розвиток громади.

Тема 2 «Правоохоронні органи, які забезпечують охорону публічного порядку»

1. Система правоохоронних органів в Україні, що відповідають за публічний порядок: структура, функції та повноваження.
2. Поліція та охорона громадського порядку: роль Національної поліції у забезпеченні безпеки громадян.
3. Взаємодія різних правоохоронних органів у підтриманні публічного порядку: поліція, Національна гвардія, муніципальна варта.
4. Спеціалізовані підрозділи для забезпечення громадської безпеки: патрульна служба, кінологічні та спецпідрозділи.
5. Адміністративні та кримінальні повноваження правоохоронців при порушеннях публічного порядку.
6. Проблеми та виклики правоохоронних органів у сучасних умовах: масові заходи, протести, кіберзагрози.
7. Міжнародний досвід організації охорони публічного порядку: що можна застосувати в Україні.
8. Взаємодія правоохоронних органів з місцевою владою та громадськістю при забезпеченні публічного порядку.
9. Законодавче регулювання діяльності правоохоронних органів щодо охорони громадського порядку.
10. Етика та права людини у діяльності правоохоронців під час забезпечення публічного порядку.

Тема 3 «Законодавство у сфері діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку»

1. Основні закони України, що регулюють діяльність правоохоронних органів у сфері публічного порядку.
2. Права та обов'язки Національної поліції при забезпеченні громадського порядку: законодавче регулювання.
3. Законодавчі основи діяльності Національної гвардії України у підтриманні публічного порядку.
4. Місцеве самоврядування та муніципальна варта: законодавчі аспекти участі у забезпеченні публічного порядку.
5. Адміністративна та кримінальна відповідальність громадян за порушення публічного порядку: роль правоохоронних органів.
6. Міжнародні стандарти та законодавство України щодо охорони публічного порядку: порівняльний аналіз.
7. Законодавче регулювання використання сили правоохоронцями під час забезпечення громадського порядку.
8. Законодавчі механізми взаємодії правоохоронних органів та громадськості у підтриманні публічного порядку.

9. Проблеми та прогалини в українському законодавстві щодо діяльності правоохоронних органів у сфері публічного порядку.
10. Роль Конституції України у регулюванні діяльності правоохоронних органів щодо публічного порядку.

Тема 4 «Національна поліція як головний орган забезпечення публічного порядку та публічної безпеки»:

1. Структура та функції Національної поліції України у забезпеченні публічного порядку.
2. Роль патрульної поліції у підтриманні громадського порядку: завдання та реальні кейси.
3. Спеціалізовані підрозділи Національної поліції та їх участь у забезпеченні безпеки масових заходів.
4. Законодавче регулювання діяльності Національної поліції у сфері публічного порядку та безпеки.
5. Взаємодія Національної поліції з місцевою владою та громадськими організаціями у сфері громадської безпеки.
6. Проблеми та виклики у діяльності Національної поліції під час забезпечення публічного порядку в сучасних умовах.
7. Роль Національної поліції у запобіганні правопорушенням та реагуванні на надзвичайні ситуації.
8. Права громадян та етичні стандарти діяльності Національної поліції у сфері публічної безпеки.
9. Міжнародний досвід організації діяльності поліції та його застосування в Україні.
10. Вплив сучасних технологій на ефективність роботи Національної поліції у забезпеченні публічного порядку.

Тема 5 «Національна гвардія України та її участь у забезпеченні публічного порядку».

Історія створення та становлення Національної гвардії України.

1. Законодавче регулювання діяльності Національної гвардії України у сфері охорони публічного порядку.
2. Порівняльний аналіз повноважень Національної гвардії та поліції України у забезпеченні громадського порядку.
4. Організаційна структура Національної гвардії України та її роль у забезпеченні громадського порядку.
5. Методи та засоби охорони громадського порядку, що застосовує Національна гвардія України.
6. Роль Національної гвардії України у попередженні та реагуванні на масові заворушення.
7. Участь Національної гвардії України у забезпеченні безпеки під час масових заходів і демонстрацій.
8. Психологічні та соціальні аспекти роботи Національної гвардії України у підтриманні публічного порядку.

9. Виклики та проблеми, з якими стикається Національна гвардія України під час охорони громадського порядку.
10. Досвід інших країн у використанні військових формувань для охорони публічного порядку та уроки для України.
11. Участь Національної гвардії України у забезпеченні порядку під час воєнного стану та надзвичайних ситуацій.
12. Сучасні тенденції реформування Національної гвардії України та їх вплив на ефективність охорони публічного порядку.

Тема 6 «Законність у діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки»

1. Законодавчі основи діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку.
2. Конституційні гарантії законності в діяльності поліції та Національної гвардії України.
3. Порівняння повноважень різних правоохоронних органів щодо забезпечення публічного порядку та безпеки.
4. Дотримання принципу законності під час проведення масових заходів.
5. Роль внутрішнього контролю та нагляду у забезпеченні законності в діяльності правоохоронних органів.
6. Практичні кейси порушень законності у сфері охорони громадського порядку та способи їх запобігання.
7. Права та обов'язки громадян під час взаємодії з правоохоронними органами у сфері публічної безпеки.
8. Проблеми законності під час застосування спеціальних засобів та сили правоохоронними органами.
9. Психологічні та соціальні чинники, що впливають на дотримання законності у діяльності правоохоронців.
10. Досвід інших країн у забезпеченні законності правоохоронних органів під час охорони публічного порядку.
11. Законність діяльності правоохоронців під час надзвичайних ситуацій та воєнного стану.
12. Сучасні тенденції реформування правоохоронних органів в Україні та вплив на дотримання законності.

Тема 7 «Методи діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку та публічної безпеки»

1. Основні методи діяльності правоохоронних органів у сфері забезпечення публічного порядку.
2. Організаційна структура правоохоронних органів і її вплив на ефективність охорони громадського порядку.
3. Взаємодія різних правоохоронних органів у забезпеченні публічної безпеки та порядку.
4. Методи патрулювання та забезпечення безпеки у громадських місцях.

5. Використання спеціальних засобів та техніки для контролю громадського порядку.
6. Тактика реагування на масові заворушення та надзвичайні ситуації.
7. Методи профілактики правопорушень і попередження злочинів у публічних місцях.
8. Роль превентивної роботи правоохоронних органів із громадськістю у забезпеченні безпеки.
9. Соціальні та психологічні методи взаємодії з населенням для підтримання громадського порядку.
10. Досвід інших країн у застосуванні методів забезпечення публічного порядку та безпеки.
11. Інноваційні та технологічні методи діяльності правоохоронних органів у сучасних умовах.
12. Методи діяльності правоохоронних органів під час кризових ситуацій і воєнного стану.

Тема 8 «Відповідальність громадян за порушення у сфері публічного порядку»

1. Види правової відповідальності громадян за порушення громадського порядку: адміністративна, кримінальна та дисциплінарна.
2. Законодавче регулювання відповідальності за порушення правил поведінки у громадських місцях.
3. Порушення публічного порядку під час масових заходів та передбачена законодавством відповідальність.
4. Практика застосування адміністративних стягнень за порушення громадського порядку в Україні.
5. Відповідальність за дрібне хуліганство: аналіз конкретних кейсів.
6. Порушення правил дорожнього руху та публічного порядку: взаємозв'язок і правові наслідки.
 7. Соціальні наслідки порушень громадського порядку та роль відповідальності у запобіганні правопорушенням.
 8. Психологічні чинники, що впливають на дотримання громадянами правил публічного порядку.
 9. Превентивні заходи правоохоронних органів для попередження порушень публічного порядку.
10. Порівняння відповідальності громадян за порушення громадського порядку в Україні та інших країнах.
11. Відповідальність громадян під час надзвичайних ситуацій та воєнного стану.
12. Сучасні тенденції правового регулювання публічного порядку та підвищення відповідальності громадян.

Тема 9 «Діяльність правоохоронних органів зарубіжних країн у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку та використання їх досвіду в Україні»

1. Організаційна структура правоохоронних органів у США, Великій Британії та Німеччині та її вплив на ефективність забезпечення публічного порядку.
2. Система взаємодії поліції та громадськості в зарубіжних країнах: уроки для України.
3. Професійна підготовка та тренінги правоохоронців за кордоном: можливості впровадження в Україні.
4. Методи патрулювання та превентивної діяльності поліції у зарубіжних країнах і їх застосування в Україні.
5. Використання технологій і спеціальних засобів для підтримання громадського порядку за кордоном та можливості адаптації в Україні.
6. Досвід реагування на масові заходи, протести та заворушення у США, Європі та Азії та його значення для української практики.
7. Законність та права громадян під час забезпечення громадського порядку у зарубіжних країнах: уроки для українських правоохоронців.
8. Соціальні та психологічні методи взаємодії правоохоронців з населенням у зарубіжних країнах.
9. Запобігання конфліктам та забезпечення безпеки під час масових заходів: міжнародний досвід і адаптація для України.
10. Інноваційні та технологічні рішення в правоохоронній діяльності за кордоном та їх потенційне застосування в Україні.
11. Міжнародні стандарти та рекомендації з питань публічної безпеки і їх вплив на українське законодавство.
12. Порівняльний аналіз ефективності правоохоронних органів у різних країнах та можливості запровадження кращих практик в Україні.

Тема 10 «Основні проблеми у сфері забезпечення публічного порядку на сьогодні»

1. Недосконалість законодавчого регулювання у сфері публічного порядку в Україні.
2. Проблеми дотримання законності у діяльності правоохоронних органів.
3. Проблеми координації між поліцією, Національною гвардією та іншими структурами при охороні громадського порядку.
4. Вплив соціально-економічних чинників на рівень порушень громадського порядку.
5. Низький рівень довіри населення до правоохоронних органів та його вплив на громадський порядок.
6. Проблеми підготовки та професійної підготовки правоохоронців у сфері охорони публічного порядку.
7. Недостатнє застосування сучасних технологій та засобів контролю для забезпечення громадської безпеки.
8. Проблеми оперативного реагування на масові заходи та надзвичайні ситуації.
9. Порушення балансу між забезпеченням громадського порядку та захистом прав громадян.

10. Використання досвіду зарубіжних країн у подоланні проблем забезпечення публічного порядку в Україні.
11. Сучасні виклики у сфері публічної безпеки: кіберзагрози, тероризм, масові протести.
12. Перспективи реформування системи забезпечення публічного порядку в Україні.

Тема 11 Діяльність правоохоронних органів зарубіжних країн у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку та використання їх досвіду в Україні»:

1. Важливість міжнародного досвіду у реформуванні правоохоронних органів.
2. Мета використання зарубіжного досвіду: підвищення ефективності та законності діяльності.
3. Основні типи правоохоронних систем у світі
4. **Континентальна модель (Європа)** – поліція як цивільний орган, чітка законність і контроль.
5. **Англосаксонська модель (США, Велика Британія)** – децентралізована структура, велика роль громади.
6. **Змішана модель (Японія, Канада)** – поєднання превентивних та репресивних функцій, інтеграція технологій.
7. *Методи забезпечення публічної безпеки у зарубіжних країнах*
8. Профілактика правопорушень через громадські програми та взаємодію з населенням.
9. Використання сучасних технологій: відеоспостереження, «розумне місто», аналітика даних.
10. Спеціалізовані підрозділи для роботи з масовими заходами, терористичними загрозами, кібербезпекою.
11. Законність і підзвітність дій поліції (нагляди, внутрішні перевірки, судовий контроль).
12. **Велика Британія:** Community Policing – патрулювання і співпраця з місцевими громадами.
13. **США:** використання технологій для прогнозування злочинності (Predictive Policing).
14. **Німеччина:** чітка система правового контролю та спеціалізовані підрозділи для масових заходів.

Тема 12 «Основні проблеми у сфері забезпечення публічного порядку на сьогодні».

Основні проблеми системи забезпечення публічного порядку
Зростання криміногенної ситуації

1. збільшення рівня дрібних правопорушень та насильницьких злочинів;

2. організована злочинність, шахрайство, кіберзлочини.

Недосконалість законодавства та правозастосування

1. застарілі норми та невідповідність сучасним викликам;

2. проблеми координації між різними органами влади.

Нестача ресурсів

1. кадрові проблеми в поліції та охоронних службах;

2. недостатнє фінансування для технічного оснащення.

Соціальні та психологічні чинники

1. конфлікти в громаді, соціальна напруга;

2. низький рівень правосвідомості та довіри до органів влади.

Технологічні виклики

1. кіберзлочинність та цифрові загрози;

2. використання нових методів злочинності, що ускладнюють реагування.

Пандемії та надзвичайні ситуації

1. обмеження пересування та масові заходи впливають на організацію контролю;

2. необхідність швидкої адаптації правоохоронних органів.

Напрями усунення проблем

1. Модернізація законодавства та вдосконалення нормативних актів.

2. Підвищення ефективності роботи правоохоронних органів через навчання та технології.

3. Активізація співпраці з громадськістю: превентивні програми, взаємодія з ОСББ, волонтерами.

4. Використання сучасних ІТ-рішень: аналітика, відеоспостереження, дрони.

5. Програми соціальної підтримки та профілактики злочинності.

Індивідуальні завдання

Індивідуальні завдання є складовою частиною організації освітнього процесу з навчальної дисципліни та спрямовані на формування і розвиток у здобувачів вищої освіти навичок самостійної, дослідницької й аналітичної діяльності. Їх виконання забезпечує поглиблення та систематизацію теоретичних знань, отриманих під час аудиторних занять, а також сприяє набуттю практичних умінь застосування положень юридичної науки для розв'язання актуальних професійних завдань.

Виконання індивідуальних завдань здійснюється здобувачем вищої освіти самостійно із можливістю отримання консультаційної підтримки з боку науково-педагогічного працівника. Консультації спрямовані на уточнення структури роботи, визначення джерельної бази, формування методологічних підходів та коригування змістового наповнення завдання. У разі виконання завдань комплексного або міждисциплінарного характеру допускається їх підготовка групою здобувачів із розподілом обов'язків та визначенням індивідуального внеску кожного учасника.

Консультація є формою своєрідного інтерв'ю викладача, на якому він відповідає на ті чи інші запитання студентів щодо проблемних або ж спірних аспектів навчального матеріалу. Консультації можуть бути як індивідуальними, так і груповими (передзаліковими). Короткі індивідуальні консультації з усіх питань навчального курсу, які цікавлять студентів, можна отримати як перед початком, так і після лекції чи практичного заняття, а в певних випадках і під час таких занять, а більш розгорнуті відповіді – на кафедрі згідно із затвердженим графіком чергувань викладача по кафедрі, у тому числі і з використанням засобів відеозв'язку, а також на груповій консультації, яка зазвичай проводиться перед іспитом або заліком.

З дисципліни «Забезпечення публічного порядку» індивідуальні завдання можуть реалізовуватися у різних формах, зокрема: підготовка та публікація наукової статті, підготовка доповіді й участь у роботі наукової конференції, розроблення мультимедійної презентації, аналітичного огляду судової практики, порівняльно-правового дослідження тощо. Обрана форма виконання повинна відповідати змісту дисципліни та сприяти досягненню визначених програмних результатів навчання.

Тематика завдань формується з урахуванням сучасних тенденцій розвитку права, практики його застосування та наукових підходів до вирішення проблемних питань галузі.

Мінімальні та максимальні строки видачі, виконання та захисту індивідуальних завдань доводяться до відома здобувачів освіти викладачем на початку семестру. Дотримання визначених термінів є обов'язковою умовою належного оцінювання результатів навчання.

Оцінювання результатів виконання індивідуальних завдань здійснюється відповідно до встановлених критеріїв та передбачає нарахування додаткових (бонусних) балів: за підготовку та публікацію наукової статті – до 12 балів; за виступ із доповіддю на науковій конференції – до 8 балів; за підготовку та представлення презентації – до 10 балів. Конкретна кількість балів визначається з урахуванням якості змісту, рівня наукової аргументації, самостійності

виконання та дотримання встановлених вимог до оформлення результатів роботи.

Підготовка тематичної презентації (тема, терміни тощо), а також виконання інших видів індивідуальних завдань погоджується здобувачем освіти із викладачем.

Критерії та умови підготовки, оформлення та публікації наукових матеріалів (статей, тез, доповідей) визначаються безпосередньо оргкомітетом наукової конференції, редакційною колегією видання або установою-організатором.

Умови підготовки, оформлення та критерії оцінювання презентацій визначаються цією програмою (кафедрою).

Індивідуальна робота також студентів включає в себе: підготовку наукових доповідей та есе; розробку порівняльних схем, таблиць; участь в роботі наукових конференцій та гуртків; опублікування тез наукових доповідей і статей.

Зазначений вище перелік видів індивідуальної роботи не є вичерпним та носить гнучкий характер. Вибір конкретної теми й виду індивідуальної роботи студента відбувається на початку навчального семестру за погодженням з завідувачем профільної кафедри або його заступником. Організацію, контроль та оцінку якості її виконання здійснює викладач та/або науковий керівник, закріплений кафедрою за академічною групою, до якого студентам потрібно звертатися в разі виникнення запитань. Результати виконаної індивідуальної роботи надаються студентом викладачу у паперовому або електронному вигляді до початку навчальної сесії.

Есе являє собою самостійно виконаний студентом науковий, критичний чи інший нарис, який вирізняється оригінальністю суджень і вишуканістю форми. Тема есе погоджується з викладачем, виконується письмово обсягом 3-5 сторінок.

Завершальним етапом вивчення курсу є залік, який відбувається в усній чи письмовій формі.

Методи навчання та контролю

Методи навчання

Методи навчання становлять систему впорядкованих способів спільної діяльності науково-педагогічного працівника та здобувачів вищої освіти, спрямованих на досягнення визначених програмних результатів навчання, формування загальних і фахових компетентностей, а також ефективне розв'язання навчально-виховних завдань. Реалізація методів навчання

здійснюється через сукупність дидактичних прийомів, організаційних форм та відповідних засобів освітньої діяльності.

Під час викладання та опанування навчальної дисципліни «Сучасна етика та професійна діяльність юриста» застосовується комплекс методів, що забезпечують поєднання теоретичної підготовки з практичною спрямованістю навчання.

1. Словесні методи

До словесних методів належать способи вербального викладення та опрацювання навчального матеріалу, зокрема: розповідь, пояснення, лекція, бесіда, дискусія. Зазначені методи передбачають описове розкриття змісту тем, тлумачення сутності правових явищ, категорій і процесів, аналіз нормативно-правових положень, а також перевірку рівня самостійного засвоєння матеріалу здобувачами освіти. Їх використання сприяє формуванню системного бачення проблем правового регулювання та розвитку навичок професійної аргументації.

2. Наочні методи

Наочні методи передбачають використання візуальних засобів навчання з метою підвищення ефективності сприйняття та осмислення інформації. У межах дисципліни застосовуються демонстрація схем, таблиць, структурно-логічних моделей, діаграм, ілюстративних матеріалів, відеофрагментів та інших засобів візуалізації. Використання наочності забезпечує кращу систематизацію складних правових конструкцій, сприяє формуванню аналітичного мислення та полегшує засвоєння теоретичних положень.

3. Практичні методи

Практичні методи орієнтовані на формування професійних умінь і навичок, зокрема здатності оперувати правовими категоріями, аналізувати та застосовувати норми права, вирішувати практичні ситуації у сфері публічно-правових відносин. Реалізація зазначених методів здійснюється під час семінарських занять, виконання індивідуальних завдань, розв'язання кейсів, аналізу судової практики та моделювання правових ситуацій.

Практична складова навчання спрямована на інтеграцію теоретичних знань із реальними правозастосовними процесами, що забезпечує професійну орієнтацію здобувачів освіти.

Методи за рівнем самостійної пізнавальної діяльності

З метою активізації інтелектуальної діяльності здобувачів вищої освіти у процесі навчання застосовуються також методи, диференційовані за рівнем самостійності мислення:

- *метод проблемного викладу*, що передбачає постановку наукової або практичної проблеми та послідовне розкриття шляхів її вирішення;
- *частково-пошуковий (евристичний) метод*, спрямований на залучення здобувачів до самостійного пошуку окремих елементів розв'язання поставленого завдання;
- *дослідницький метод*, який передбачає виконання самостійних наукових досліджень, аналіз правових джерел, формулювання власних висновків і пропозицій.

Комплексне поєднання зазначених методів забезпечує належний рівень теоретичної підготовки, розвиток критичного мислення та формування стійких професійних компетентностей у сфері конституційного права.

Методи та форми контролю, критерії оцінювання результатів навчання. Розподіл балів, які отримують здобувачі освіти

Методи контролю є сукупністю способів діагностичної діяльності, спрямованих на забезпечення зворотного зв'язку в освітньому процесі та визначення рівня досягнення програмних результатів навчання. Їх застосування дає можливість отримати об'єктивні дані щодо успішності засвоєння навчального матеріалу, результативності організації навчального процесу та сформованості у здобувачів вищої освіти відповідних компетентностей.

Контрольні заходи покликані встановити відповідність рівня набутих знань, умінь і практичних навичок вимогам стандартів вищої освіти, освітньо-професійної програми та робочої програми навчальної дисципліни. Оцінювання здійснюється з урахуванням принципів системності, об'єктивності, прозорості та академічної доброчесності.

Самоконтроль

Самоконтроль є важливим елементом навчальної діяльності та спрямований на формування здатності здобувачів освіти до самооцінювання рівня засвоєння навчального матеріалу. Він передбачає самостійне виконання тестових завдань, аналіз правильності розв'язання практичних ситуацій, перевірку конспектів, підготовку до семінарських занять та інших форм роботи. Розвиток навичок самоконтролю сприяє підвищенню відповідальності здобувачів за результати власного навчання.

Кафедральний контроль

Кафедральний контроль здійснюється з метою моніторингу якості підготовки здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни на різних етапах її вивчення. Він може реалізовуватися у формі:

- поточного контролю;
- рубіжного контролю;
- підсумкового семестрового контролю.

Такий підхід забезпечує поетапне відстеження динаміки навчальних досягнень та своєчасне коригування освітнього процесу.

Види контролю результатів навчання

В освітньому процесі застосовуються такі основні види контролю:

- поточний контроль протягом семестру;
- виконання та захист контрольних робіт, передбачених навчальним планом;
- приймання та оцінювання індивідуальних завдань;
- підсумковий семестровий контроль.

Поточний контроль здійснюється під час усіх видів аудиторних занять упродовж семестру. Його формами можуть бути усне опитування, письмові роботи, тестування, колоквиуми, аналіз практичних ситуацій, виступи здобувачів під час обговорення питань на семінарських заняттях тощо. Результати поточного оцінювання доводяться до відома здобувачів своєчасно та в установленому порядку.

Можливості поточного контролю є надзвичайно широкими: мотивація навчання, стимулювання навчально-пізнавальної діяльності, диференційований підхід до навчання, індивідуалізація навчання тощо.

Форми участі здобувачів вищої освіти у навчальному процесі, які підлягають поточному контролю:

- виступ з основного питання;
- усна доповідь;
- доповнення, запитання до того, хто відповідає;
- систематичність роботи на семінарських заняттях, активність під час обговорення питань;
- участь у дискусіях, інтерактивних формах організації заняття;
- аналіз законодавства та монографічної літератури;
- письмові завдання (тестові, контрольні, творчі роботи, реферати тощо);
- підготовка тез, конспектів навчальних або наукових текстів;
- самостійне опрацювання тем;

Методи поточного контролю: усний контроль (опитування, бесіда, доповідь, повідомлення тощо); письмовий контроль (контрольна робота, реферат, виклад матеріалу на задану тему в письмовій формі тощо); комбінований контроль; презентація самостійної/індивідуальної роботи; спостереження як метод контролю; тестовий контроль (тести закритої форми: тест-альтернатива, тест-відповідність); проблемні ситуації, метод самоконтролю та самооцінки; оцінювання кейс-завдань.

Система оцінювання та вимоги.

Таблиця розподілу балів, які отримують здобувачі вищої освіти*

Розподіл балів, які отримують здобувачі освіти:

	Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Тема 5	Тема 6	Тема 7	Тема 8	Тема 9	Тема 10	Тема 11	Тема 12	Модульна контрольна робота ***	Залік	Загальна кількість балів
	C3 1	C3 2		C3 3	C3 4	C3 5		C3 6	C3 7	C3 8					
<i>Робота на семінарському занятті</i>	5	5		5	5	5		5	5			5	16	20	100
<i>Самостійна робота</i>	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2			

*Таблиця містить інформацію про максимальні бали за кожен вид навчальної роботи здобувача вищої освіти.

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність здобувачу освіти виставляють оцінки з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни.

Критерії оцінювання результатів навчання здобувачів освіти та розподіл балів, які вони отримують, регламентуються «Положенням про систему оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у «Приватному акціонерному товаристві «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом»

<https://maup.com.ua/assets/files/yakist/studcentr/polozhennya-pro-sistemu-ocinyuvannya-rezultativ-navchannya-zdobuvachiv-vishhoi-osviti.pdf>).

Модульний контроль проводиться на останньому занятті модуля у письмовій формі, у вигляді тестування.

Підсумковий семестровий контроль з навчальної дисципліни «Забезпечення публічного порядку» є обов'язковою формою оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти. Він проводиться в терміни, встановлені графіком навчального процесу, та в обсязі навчального матеріалу, визначеного програмою навчальної дисципліни.

Підсумковий контроль проводиться у формі **заліку** (письмово). Здобувача освіти допускають до семестрового контролю за умови виконання ним усіх видів робіт.

Семестровий контроль у формі заліку передбачає, що підсумкова оцінка з дисципліни визначається як сума (проста або зважена) балів за змістовими модулями. Залік виставляється за результатами роботи здобувача освіти впродовж усього семестру. Рейтингова оцінка здобувача освіти складається з балів, отриманих здобувачем за результатами заходів поточного контролю, заохочувальних балів.

Здобувачі освіти, які виконали всі умови допуску до заліку та мають рейтингову оцінку 60 і більше балів, отримують відповідну до набраного рейтингу оцінку без додаткових випробувань.

****Зі здобувачами, які виконали всі умови допуску до заліку та мають рейтингову оцінку менше 60 балів, а також з тими здобувачами, хто бажає підвищити свою рейтингову оцінку, на останньому за розкладом занятті з дисципліни в семестрі викладач проводить підсумковий семестровий контроль у вигляді заліку.**

Для заочної форми навчання залік є обов'язковою складовою підсумкового оцінювання.

Оцінювання додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності. До додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності відносять участь здобувачів у роботі наукових конференцій, наукових гуртків здобувачів і проблемних груп, підготовці публікацій, участь у Всеукраїнських олімпіадах і конкурсах та Міжнародних конкурсах тощо понад обсяги завдань, які встановлені відповідною робочою програмою навчальної дисципліни.

За рішенням кафедри здобувачам освіти, які брали участь у науково-дослідній роботі та виконували певні види додаткових (індивідуальних) видів навчальної діяльності, можуть присуджуватися заохочувальні (бонусні) бали за визначену освітню компоненту.

Також, заохочувальні бали можуть нараховуватися, якщо здобувач освіти, наприклад, виконав і захистив певні види робіт, відвідував всі лекції, семінарські й практичні заняття, має власний рукописний конспект лекцій та опрацьований додатковий навчальний матеріал, немає пропусків занять без поважних причин, відвідував додаткові консультації за участі лектора тощо.

Сума заохочувальних балів враховується при виставленні підсумкових балів в заліково-екзаменаційну відомість (але не більше **89 балів** в загальному підсумку) і може бути автоматично зарахована при виставленні підсумкової семестрової оцінки з відповідної освітньої компоненти.

Заохочувальні бали не є нормативними і не входять до таблиці розподілу балів, які отримують здобувачі вищої освіти та основної шкали системи оцінювання.

Один захід може бути підставою для виставлення заохочувальних балів лише за однією найбільш релевантною освітньою компонентою.

Для оцінювання результатів навчання здобувача вищої освіти впродовж семестру застосовується 100-бальна, національна та шкала ЄКТС оцінювання.

Шкала підсумкового оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	Зараховано
82-89	B	добре	
75-81	C		
68-74	D	задовільно	
60-67	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни

Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни здійснюється на базі відповідних навчально-наукових ресурсів закладу вищої освіти. В освітньому процесі використовуються навчальні аудиторії, бібліотека, мультимедійний проектор та комп'ютер для проведення лекційних та семінарських занять з

елементам презентації. Вивчення окремих тем і виконання практичних завдань потребує доступу до інформації зі всесвітньої мережі Інтернет, який забезпечується безкоштовною мережею Wi-Fi.

Контрольні питання з навчальної дисципліни

1. Публічний порядок і публічна безпека
2. Основні завдання правоохоронних органів у сфері забезпечення громадського порядку
3. Конституційні права громадян які захищаються під час забезпечення публічного порядку
4. Законодавство України про охорону публічного порядку
5. Принципи діяльності правоохоронних органів у сфері публічної безпеки
6. Законність у діяльності правоохоронних органів
7. Основні джерела законодавства, що регулюють публічний порядок
8. Різниця між публічним порядком та публічною безпекою
9. Відповідальність за порушення публічного порядку
10. Конституція України і діяльність поліції та Національної гвардії
11. Превентивна діяльність правоохоронних органів?
12. Органи, які здійснюють контроль за дотриманням законності у сфері публічного порядку
13. Обмеження які можуть бути встановлені для громадян під час масових заходів
14. Адміністративна відповідальність за порушення публічного порядку
15. Роль місцевої влади у забезпеченні публічної безпеки
16. Історія створення Національної гвардії України
17. Основні завдання Національної гвардії у сфері публічної безпеки
18. Взаємодія поліції та Національної гвардії
19. Державні структури які забезпечують публічний порядок у великих містах України
20. Основні підрозділи Національної гвардії які відповідають за охорону масових заходів
21. Повноваження поліції щодо затримання правопорушників під час масових подій
22. Патрулювання громадських місць
23. Функції виконують спеціальних підрозділів Національної гвардії під час надзвичайних ситуацій
24. Заходи які вживають правоохоронці для попередження заворушень

25. Роль командування у координації підрозділів Національної поліції України та Національної гвардії України
26. Права громадяни при взаємодії з Національною гвардією
27. Оцінка ефективності діяльності правоохоронних органів
28. Види службових обов'язків правоохоронців під час масових заходів
29. Обмеження стосовно застосування сили правоохоронцями
30. Навчальні та тренінгові програми для співробітників Національної гвардії
31. Основні методи забезпечення публічного порядку
32. Превентивна діяльність правоохоронних органів
33. Спеціальні засоби які застосовуються під час забезпечення громадського порядку
34. Тактика патрулювання у громадських місцях
35. Методи психологічного впливу які використовуються для підтримання порядку
36. Здійснення моніторингу масових заходів
37. Сучасні технології які застосовуються у правоохоронних органах для охорони громадського порядку
38. Методи запобігання конфліктам які застосовуються під час масових протестів
39. Поняття «м'яка сила» у діяльності правоохоронних органів
40. Безпека працівників Національної поліції України під час надзвичайних ситуацій
41. Взаємодія з громадськістю для попередження порушень
42. Робота спеціальних підрозділів для стримування масових заворушень
43. Методи реагування які використовуються при дрібному хуліганстві
44. Оцінка ефективності застосованих методів при охороні публічного порядку та публічної безпеки
45. Методи профілактики правопорушень які застосовуються в школах та громадських організаціях
46. Види відповідальності громадян за порушення публічного порядку та публічної безпеки
47. Адміністративна відповідальність за порушення публічного порядку та публічної безпеки
48. Правові наслідки порушення публічного порядку
49. Кримінальна відповідальність за участь у масових заворушеннях
50. Права громадян при затриманні поліцією
51. Регламентація застосування сили правоохоронцями

52. Пропорційність при застосуванні заходів впливу
53. Дисциплінарні стягнення які застосовуються до правоохоронців
54. Проблеми дотримання законності у сучасній практиці діяльності Національної поліції України та Національної гвардії України
55. Механізми контролю за діяльністю поліції та Нацгвардії
56. Роль внутрішнього контролю у забезпеченні законності
57. Відповідальність за дрібне хуліганство
58. Адміністративне затримання і за яких умов воно застосовується
59. Обмеження які існують для громадян під час надзвичайних ситуацій
60. Права людини під час застосування спеціальних засобів
61. Основні проблеми у сфері забезпечення публічного порядку в Україні
61. Конфлікти між громадянами та правоохоронцями причини виникнення
62. Соціальні фактори які впливають на рівень порушень публічного порядку та публічної безпеки
63. Рівень довіри населення до правоохоронців
64. Виклики для публічного порядку та публічної безпеки які створюють масові протести та демонстрації
65. Проблеми при забезпеченні безпеки під час надзвичайних ситуацій
66. Проблеми балансу між дотриманням публічного порядку та правами людини
67. Проблеми , які виникають під час використання сучасних технологій у правоохоронній діяльності
68. Соціальні та психологічні чинники, які сприяють правопорушенням у сфері публічного порядку та публічної безпеки
69. Ризики що створюють воєнний стан та кризові ситуації для публічного порядку
70. Економічні фактори та вплив на рівень злочинності і адміністративних правопорушень
71. Законодавчі ініціативи спрямовані на подолання проблем у сфері публічного порядку та публічної безпеки
72. Правоохоронні органи у США, які використовуються для забезпечення публічного порядку
76. Особливості правоохоронної системи Великої Британії та охорони публічного порядку та публічної безпеки
77. Німеччина та забезпечення проведення масових заходів
78. Методи превентивної діяльності які застосовуються за кордоном

79. Технології та інновації, які застосовують за кордоном у сфері безпеки
80. «Community policing» та його застосування в Україні
81. Міжнародні стандарти дотримання прав людини у діяльності поліції
82. Досвід інших країн та його адаптація для України
83. Приклади ефективного запобігання масовим заворушенням у зарубіжних країнах
84. Роль міжнародних організацій у забезпеченні публічного порядку

Рекомендована література

Нормативна

1. Конституція України: від 28 червня 1996 р.
URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2-%D1%80>.
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 р. URL: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/995_004
3. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини: Закон України від 23 лютого 2006 р.
URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3477-15>.
4. Загальна декларація прав людини від 10 грудня 1948 року // Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи. К., 1992. С.18-24.
5. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 16 грудня 1966 року // Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи. К., 1992. С.36-62.
6. Кримінальний кодекс України зі змінами та допов.
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>
7. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05 липня 2012 року <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17#Text>
8. Про безоплатну правничу допомогу: Закон України від 02 червня 2011 року <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3460-17#Text>
9. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23 грудня 1993 р. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3781-12#Text>
10. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02 червня 2016 року <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text>

11. Про судову експертизу: Закон України від 25 лютого 1994 р.
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4038-12#Text>

12. Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві: Закон України від 23 грудня 1993 р.
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3782-12#Text>

13. Про прокуратуру: Закон України 14 жовтня 2014 р.
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>

14. Інструкція з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні: Затверджено наказом Міністерства внутрішніх справ України 07.07.2017 № 575

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17#Text>

15. Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань: Наказ Генеральної прокуратури України від 30 червня 2020 р. № 298.
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0298905-20#Text>

16. Про дорожній рух: Закон України від 28.01.1993 р. №3353-XII// Відомості Верховної Ради України. 1993. №31. Ст.338; 1999.-№19.-Ст.173.

17. Про транспорт: Закон України від 10.11.1994 р. №232/94-ВР// Відомості Верховної Ради. 1994. №51. Ст.446 (із змінами).

18. Про Національну гвардію України: Закон України від 13 березня 2014 року //Відомості Верховної Ради. 2014. № 17. Ст. 594 // [Електронний ресурс] /Верховна Рада України; офіційний веб-сайт. Режим доступу до сайту: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/7876-18>.

19. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 року № 580-УІІІ // [Електронний ресурс] / Верховна Рада України; офіційний веб-сайт. Режим доступу до сайту: <http://zakon.rada.gov.Ua/laws/show/580-19>

20. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 лютого 1992 року // Відомості Верховної Ради України. 1992. № 22.

Основна:

1. Національна поліція України: посібник для закладів вищої освіти / за заг. редакцією доктора юридичних наук, професора В.О. Заросила та доктора юридичних наук, професора А.М. Кислого. Київ: «Видавництво Людмила», 2022. 188 с.

2. Національна гвардія України як правоохоронний орган: посібник для закладів вищої освіти / за заг. редакцією доктора юридичних наук, професора В.О. Заросила та доктора юридичних наук, професора А.М. Кислого. Київ: «Видавництво Людмила», 2022. 104 с.

3. Правоохоронна діяльність в Україні: посібник для закладів вищої освіти / за заг. редакцією доктора юридичних наук, професора В.О. Заросила та доктора юридичних наук, професора А.М. Кислого. Київ: «Видавництво Людмила», 2022. 320 с.

4. Прокуратура України посібник для закладів вищої освіти / за заг. редакцією доктора юридичних наук, «Видавництво Людмила», 2022. 120 с.

5. Юридичний механізм захисту прав людини: посібник для закладів вищої освіти / за заг. редакцією доктора юридичних наук, професора В.О. Заросила та доктора юридичних наук, професора А.М. Кислого. Київ: «Видавництво Людмила», 2021. 172 с.

6. Криміналістика: збірник тестових завдань: посібник для вищих навчальних закладів / за заг. редакцією доктора юридичних наук, професора В.О. Заросила та доктора юридичних наук, професора А.М. Кислого. Київ: «Видавництво Людмила», 2021. 60 с.

7. Судочинство та судоустрій України посібник для вищих навчальних закладів / за заг. редакцією доктора юридичних наук, професора В.О. Заросила та доктора юридичних наук, професора А.М. Кислого. Київ: «Видавництво Людмила», 2021. 182 с.

8. Правозахисні органи та правозахисна діяльність в Україні: посібник для вищих навчальних закладів за заг. редакцією доктора юридичних наук, професора В.О. Заросила та доктора юридичних наук, професора А.М. Кислого. Київ: «Видавництво Людмила», 2021. 168 с.

9. Служба безпеки України – державний орган спеціального призначення з правоохоронними функціями посібник для закладів вищої освіти / за заг. редакцією доктора юридичних наук, професора В.О. Заросила та доктора юридичних наук, професора А.М. Кислого. Київ: «Видавництво Людмила», 2022. 137 с.

Допоміжна:

10. Чабан Н. А. Реалізації правоохоронної та правозахищеної функції судової влади щодо забезпечення прав і свобод людини та громадянина / Н. А. Чабан // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. 2013. № 3. С. 164-172.

11. Борденюк В. І. Судова влада як складова механізму держави та державного управління / В. І. Борденюк // Вісник господарського судочинства. 2005. № 5. С.151-163.

12. Іерусалімова І. Судові гарантії захисту прав і свобод громадян у сфері виконавчої влади / І. Іерусалімова // Юридична Україна. 2005. № 5. С. 81-85.

13. Кваліфікація злочинів: навч. посіб. / за ред. О.О. Дудорова, Є.О. Письменського. К. : Істина, 2010. 430 с.
14. Кваліфікація злочинів, підслідних органам внутрішніх справ: Навчальний посібник / За заг. ред. В. В. Коваленка; за наук. ред. О. М. Джужи та А. В. Савченка. К. : Атіка, 2011. 648 с.
15. Коржанський М.Й. Науковий коментар Кримінального кодексу України / М.Й. Коржанський. - К. : Атіка-Академія-Ельга-Н, 2001. 656 с.
16. Кримінальне право України. Загальна частина: підручник / [Ю.В. Александров, В.І. Антипов, О.О. Дудоров та ін.]; за ред. М.І. Мельника, В.А. Клименка. [Вид. 4-те, переробл. та допов.] К. : Атіка, 2008. 376 с.
17. Кримінальний кодекс України: науково-практичний коментар / [Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, С.Б. Гавриш та ін.] ; за заг. ред. В.В. Сташиса, В.Я. Тація. [Вид. третє, переробл. та доповн.] Х. : ТОВ «Одісей», 2007. 1184 с.
18. Лень В.В. Застосування норм кримінального права у правоохоронній діяльності ОВС : навч. посібник у схемах / В.В. Лень. Запоріжжя : ЗЮІ МВС України, 2001. 41 с.
19. Адвокатура України: Навчальний посібник: У 2 книгах / За заг. ред. С.Я. Фурси. К.: Видавець Фурса С.Я.: КНТ, 2007. Кн. 1. 315 с.
20. Адміністративна відповідальність : курс лекцій / за ред. Кузьменко О.В. К.: Юринком Інтер, 2015. – 568 с.
21. Адміністративна процедура та адміністративні послуги: Зарубіжний досвід і пропозиції для України / І.Б. Коліушко (відп.ред.). К. : Факт, 2003. 495с.
22. Адміністративне право. Загальна частина (альбом схем) навч. Посіб./ О.В. Кузьменко, І.Д. Пастух, М.В. Плугатир, М.В. Співак. К.: «Центр учбової літератури». 2015. 232с.
23. Адміністративне право : підручник / [Ю. П. Битяк та ін.] ; за заг. ред. проф. Ю. П. Битяка [та ін. ; Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. Х. : Право, 2010. 624 с.
24. Адміністративне право в сучасному вимірі: Матеріали ІV наук.-практ.семінару / Київ. нац. ун-т внутр. справ. Каф. адміністратив. права і процесу ; ред. кол.: В. К. Колпаков (голова) [та ін.]. К. : [б. в.], 2010. 208 с.
25. Адміністративне право України в сучасних умовах (виклики початку ХХІ століття) : монографія / Галуцько В. В. [та ін.] ; за заг. ред. д-ра юрид. наук, доц. В. В. Галуцька ; Херсон. юрид. ін-т Харків. нац. ун-ту внутр. справ. Херсон: Херсонська міська друкарня, 2010. 378 с.
26. Адміністративне судочинство: підручник / Т.О. Коломоєць (заг.ред.). К. ; Запоріжжя : Істина, 2009. 344с.
27. Адміністративно-правовий захист прав громадян : навч.-метод.

посіб. / [К. К. Афанасьєв та ін.] ; Луган. держ. ун-т внутр. справ ім. Е. О. Дідоренка. Луганськ : РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка, 2011. 279 с.

28. Битяк Ю.П. Державна служба в Україні: організаційно-правові засади Х.: Право, 2005. 304с.

29. Богуцький В.В. Адміністративне право України як галузь права: [навч. посіб.] / В. В. Богуцький, А. В. Богуцька. Х. : ФІНН, 2010. – 59 с.

30. Горбунова Л.М. Принцип законності у нормотворчій діяльності органів виконавчої влади: Монографія. К.: Юрінком Інтер, 2008. – 240с

31. Зарубіжний досвід публічного адміністрування: метод. рек. / [Н.М. Мельтюхова та ін. ; за заг. ред. Н.М. Мельтюхової]; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Упр. орг. фундам. та приклад. дослідж., Харк. регіон. ін-т держ. упр. К. : [НАДУ], 2010. 27 с.

32. Коломоєць Т. О. Тлумачення актів адміністративного законодавства : монографія / Т. О. Коломоєць, О. І. Костенко; ДВНЗ «Запорізь. нац. ун-т» МОН України. Запоріжжя : [Запорізь. нац. ун-т], 2011. 200 с.

33. Комзюк А.Т., Бевзенко В.М., Мельник Р.С. Адміністративний процес в Україні: Навчальний посібник. К.: Прецедент, 2007. 531с.

34. Кузніченко С.О. Надзвичайні адміністративно-правові режими: монографія / Кузніченко С.О.; Крим. юрид. ін-т Одес. держ. ун-ту внутр. справ. Сімф.: [Кримнавчпеддержвидав], 2010. 272 с.

35. Кузьменко О.В. Адміністративне та примусове видворення: помилка законодавця чи запровадження нових інститутів? Вісник Київського національного торговельно-економічного університету. №1(93) – 2014. – С. 91-101

36. Права громадян у сфері виконавчої влади: адміністративно-правове забезпечення реалізації та захисту: монографія / В.Б. Авер'янов (заг.ред.). Д. : Ліра, 2008. – 585с.

37. Публічна влада та управління: принципи і механізми реалізації: Монографія. / Н.Р. Нижник (заг.ред.) Чернівці : Технодрук, 2008. 432с.

38. Кодекс України про адміністративні правопорушення : наук.-практ. комент. / Р. А. Каложний [та ін.]. К.: Правова єдність, всеукр. асоціація видавців, 2010.683 с.

Інформаційні ресурси:

1. Національна парламентська бібліотека України. URL: <http://nplu.org/>
2. Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/>

3. Інформаційно-пошукова правова система «Нормативні акти України (НАУ)». URL: <http://www.nau.ua>

4. Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: <http://portal.rada.gov.ua/>

5. Офіційний сайт Президента України. URL: <http://president.gov.ua>

6. Офіційний сайт Кабінету Міністрів України. URL: <http://kmu.gov.ua>

7. Офіційний сайт Конституційного Суду України. URL: <http://ccu.gov.ua>